

731 วัน ในตำแหน่งประธานศาลฎีกา

นายวิรัช ลิ้มวิชัย
ประธานศาลฎีกา

คำนำ

“ภาพสะท้อน 731 วันในตำแหน่งประธานศาลฎีกา”

หากมองย้อนกลับไปทศวรรษที่ 2540 – 2550 คำๆ หนึ่งซึ่งสังคมมักจะกล่าวขานถึงเมื่อมองอำนาจตุลาการคือคำว่า “ตุลาการภิวัตน์” ความหมายของคำๆ นี้ ยังมีปรากฏชัด แต่หากมองว่าคำนี้มาจาก Judicial Activism หรือการที่ผู้พิพากษาศุลาการนำความเชื่อ แนวความคิด หรือค่านิยมส่วนบุคคลเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในทางตุลาการในรูปของปัญหากฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยฯ หรือนโยบายสาธารณะ ก็จะเป็นสิ่งที่นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกาคนที่ 38 ของประเทศไทยพยายามแก้ไขและนำรูปแบบของผู้พิพากษาที่ครองตนอยู่ในจริยธรรม ไม่เข้าเป็นฝ่ายหรือมีส่วนร่วมในข้อขัดแย้งสาธารณะ เพราะ “...ท้ายที่สุด เราซึ่งเป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการจะต้องเป็นผู้ชี้ขาดข้อพิพาทนั้น ดังนั้น หากเราให้ความเห็นเสียตั้งแต่แรกแล้วใครเล่าจะมาฟังเราเวลาที่เราต้องตัดสินชี้ขาดเมื่อมีใครถามความเห็นของผม ผมมักจะกล่าวว่า ผมมีความรู้บ้าง ผมเป็นผู้พิพากษาคุณสมบัติที่สำคัญของผู้พิพากษาคือการฟัง...” ประธานศาลฎีกากล่าวตอนหนึ่งในการอบรมแก่ผู้พิพากษาใหม่

แนวความคิดในการวางตนของตุลาการและจริยธรรมข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมได้เข้าไปมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมและการวางตนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญของศาลรัฐธรรมนูญ หากมองประวัติศาสตร์ของศาลรัฐธรรมนูญในยุคแรก ตุลาการบางท่านอาจไม่ปฏิเสธที่จะแสดงความเห็นโดยเปิดเผยต่อสื่อมวลชน อันนำมาซึ่งการวิพากษ์วิจารณ์ตุลาการหรือสถาบันตุลาการในสื่ออย่างเปิดเผย เมื่อ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกาได้เข้าไปดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2550 วัฒนธรรมทางจริยธรรมของข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรมก็เริ่มซึมซับเข้าไปและกลายเป็นวัฒนธรรมที่ฝังามของ ศาลรัฐธรรมนูญจนทุกวันนี้ “...สถาบันศาลอันเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน อย่างแท้จริงนั้น ศาลทุกศาล ไม่ว่าศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง หรือ ศาลยุติธรรมต้องยึดมั่นอยู่ในหลักกฎหมาย และความเป็นธรรม ผู้พิพากษา ตุลาการต้องยึดมั่นอยู่ในจริยธรรม และความถูกต้อง สถาบันศาลจึงจะเป็นที่พึ่ง สุดท้ายของประชาชนได้อย่างแท้จริง” ประธานศาลฎีกากล่าวตอนหนึ่งในการ บรรยายแก่ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง ของวิทยาลัยการยุติธรรม สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

เมื่อเข้ารับตำแหน่งประธานศาลฎีกาในวันแรก ประธานศาลฎีกา ได้ให้วิสัยทัศน์และวางพันธกิจในการบริหารศาลยุติธรรม และการครองตน ของผู้พิพากษาว่า

“ศาลยุติธรรมต้องประสาทความยุติธรรมที่ประชาชนสามารถ เข้าถึงได้โดยสะดวก รวดเร็ว ประหยัด เป็นธรรม และทั่วถึง

ผู้พิพากษาจะต้องสามารถเป็นที่พึ่งของสังคม ในความเป็นกลาง และถูกต้อง”

ปัญหาสำคัญของศาลฎีกาที่ทุกคนในกระบวนการยุติธรรมทราบดี คือปัญหาคดีค้างค้ำ ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน ปัจจุบัน รอบด้านทั้งภายในและภายนอกศาลเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่การ ค้างค้ำดังกล่าว นับเป็นนิมิตหมายอันดีที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่แก้ไขใหม่ได้เปิดโอกาส ให้ศาลฎีกาสามารถปฏิรูประบบใหม่โดยการปฏิเสธไม่รับคดีที่ไม่เป็นสาระ อันควรได้รับการวินิจฉัยเข้าสู่การพิจารณา การใช้บทบัญญัติดังกล่าวอย่างเป็นทางการ รูปธรรม ตลอดจนการบริหารงานบุคคลภายในศาลฎีกาอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ศาลฎีกาซึ่งในปี 2551 ได้รับการกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แต่ก็สามารถพิจารณาพิพากษาคดีให้เสร็จเด็ดขาดไปจากศาลฎีกาได้กว่า 15,000 คดี อาจกล่าวได้ว่ามากที่สุดตั้งแต่มีการบันทึกประวัติศาสตร์ของสถิตินิติในศาลฎีกาไทย ปีเดียวกันที่ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้อีกเช่นกันว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาบางครั้งประชุมโดยไม่ยอมพักทานอาหารกลางวัน จนเลขานุการศาลฎีกาต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการสั่งซื้อแฮมเบอร์เกอร์ และน้ำส้มกล่องสำหรับท่านผู้พิพากษาทุกท่าน “...คงไม่เชื่อว่าท่านผู้พิพากษาจะชอบอาหารฝรั่งมากกว่าอาหารไทย แต่ปัญหาเรื่องความสะดวกและรวดเร็ว ผมจึงสั่ง ‘แมค’ มาให้” เลขานุการศาลฎีกาเผยถึงเบื้องหลัง

ประธานศาลฎีกาเห็นว่า เมื่อศาลฎีกาเข้าสู่ยุคที่จะปฏิเสธไม่รับคดีที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย คำพิพากษาทุกเรื่องที่ออกจากศาลฎีกาจึงต้องมีสาระและเป็นบรรทัดฐานแห่งกฎหมายที่ศาลฎีกาในยุคต่อไปหรือศาลล่างสามารถยึดถือเป็นแบบอย่าง และคณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยสามารถนำไปเป็น ‘ตำรา’ เพื่อสอนนิสิตนักศึกษากฎหมายได้ ประธานศาลฎีกามักจะกล่าวว่า “ศาลฎีกาต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพของคำพิพากษาจะเป็นมาตรฐานอันไม่ได้นอกจากมาตรฐานสูงสุดเช่นศาลสูงสุดในนานาอารยประเทศ”

ในทางสังคม ผู้พิพากษาก็มีลักษณะเช่นเดียวกับบุคคลในวิชาชีพอื่นๆ คือต้องมีนันทนาการและสุนทรียภาพแห่งชีวิต นอกจากกฎหมายและวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้พิพากษาอาจสนใจวรรณกรรม ชื่นชมศิลปะ ดนตรี เล่นกีฬา กีฬาธรรมชาติหรือปฏิบัติธรรม เพื่อให้ได้มิติที่ครบถ้วน ประธานศาลฎีกาจึงได้ริเริ่มโครงการ “ศาลฎีกาจิบน้ำชายามบ่าย” หรือ “Afternoon tea @ the Supreme Court” โดยเชิญบุคคลในสาขาวิชาชีพต่างๆ มา “จิบน้ำชา” และพูดคุยกับผู้พิพากษาในศาลฎีกาในประเด็นหลากหลายตั้งแต่ นายควินตัน เควลีย์ เอกอัครราชทูตอังกฤษประจำประเทศไทย ได้มาบรรยายเรื่อง

“มองวัฒนธรรมไทยจากสายตาทูตอังกฤษ” ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์
ธีรวัฒน์ กุลทนันทน์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล ซึ่งเป็น
เลือดเนื้อเชื้อไขของตุลาการ ก็ได้มาให้ข้อคิดในเรื่องการรักษาสุขภาพและ
การออกกำลังกายที่เหมาะสมสำหรับผู้อาวุโส นอกจากนั้นยังมีผู้พิพากษาชั้นนำ
จากสหรัฐอเมริกาและอังกฤษได้มาให้ข้อคิดเปรียบเทียบที่น่าสนใจในชีวิต
การทำงานของผู้พิพากษา รวมทั้ง ม.ร.ว. ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ ก็ยังเคยมาเล่าให้
“วงน้ำชา” ฟังถึงสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระสวัสดิวัตน์วิศิษฐ์ และ
“ไวยากรรมพระสวัสดิ์ฯ” ที่ไม่อาจหาอ่านได้จากที่ใด “ศาลฎีกาจับน้ำชา
ยามบ่าย” จึงเป็นมิติใหม่ที่ประธานศาลฎีกานำเข้ามาสู่วัฒนธรรมของศาลฎีกา

เมื่อศาลฎีกาเริ่มปฏิเสศคดีที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย
คำพิพากษาส่วนใหญ่จึงจะถึงที่สุดที่ศาลล่าง ด้วยเหตุนี้ ประธานศาลฎีกาจึงได้
เปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลของศาลใหม่โดยให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูง
ซึ่งมีคุณวุฒิและการดำรงตนเป็นที่ประจักษ์ไปดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลชั้นต้นและอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคเพื่อการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพของ
คำพิพากษาและการบริหารงานศาลยุติธรรมที่สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่
วางไว้ สิ่งนี้นับเป็นการนำระบบการบริหารงานศาลกลับไปสู่ความถูกต้องและ
ความภาคภูมิใจที่สังคมมอบให้แก่ระบบศาลยุติธรรมไทยตลอดมา

ในด้านการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน ในอดีตที่ผ่านมา
ศาลยุติธรรมทุกแห่งมีประชาสัมพันธ์ศาลที่ประชาชนผู้มาติดต่ออาจเข้าไป
ถามหาและขอคำแนะนำได้ ปัจจุบันสำนักงานศาลยุติธรรมภายใต้การนำของ
ประธานศาลฎีกา การบริการประชาชนได้เข้าสู่ยุคใหม่อีกยุคหนึ่งใน
ประวัติศาสตร์การศาลไทย นั่นคือ การให้บริการโดยจิตใจที่เข้าถึงประชาชน
ภายใต้โครงการ *Service Mind* โครงการดังกล่าวมีรูปธรรมเป็นเจ้าหน้าที่ใน
ชุดเสื้อนอกสีฟ้าเดินเข้าหาประชาชนที่มาติดต่อกับศาลเพื่อสอบถามและเสนอ
บริการอำนวยความสะดวกให้ซึ่งเป็นการให้บริการที่ไม่ใช่เพียงความพึงพอใจ

ของประชาชน แต่ต้องเป็นสิ่งที่ประธานศาลฎีกาเรียกว่า “สร้างความแปลกใจ” ให้กับประชาชน

สิ่งที่ท่านผู้อ่านพบเห็นในหนังสือเล่มนี้เป็นความพยายามของคณะผู้จัดทำที่จะให้เห็น “ภาพสะท้อน 731 วันในตำแหน่งประธานศาลฎีกา” ของนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ซึ่งมักจะออกตัวเสมอว่า “...ผมเป็นคนธรรมดาที่พยายามทำงานในหน้าที่ที่ละอย่างให้ดีที่สุด” แต่จากผลงานที่ปรากฏเราคงสรุปได้ว่าคุณูปการที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่ประธานศาลฎีกาผู้นี้ให้แก่วงการตุลาการคือการทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่น และเคารพศรัทธาในศาลยุติธรรม

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
(www.library.coj.go.th)

FOREWORD

'Reflections on 731 Days in the Office of the President of the Supreme Court'

If one looks back to the decade between 1997–2007, one word which may epitomize the judicial power - '*Judicial Activism*'. Which ever meaning that may be attributed to this word, if it conveys the method whereby a judge is willing to input into his/her opinion in a case his/her own value, often political value, then this is something *Chief Justice Viruch Limvichai*, the 38th President of the Supreme Court of Thailand tries to rectify. In his view, a judge should adhere to the Code of Judicial Etiquette and refrains from participating in public controversies. "...on final analysis, judges have to make a decision on the dispute, if we were to express our opinion on the outset, who will listen to us when we were eventually called upon to make the judgment. Whenever I was asked to express an opinion, I tend to excuse myself for being ignorant of the subject matter. I would tell them I am a judge. And the most important qualification of being a judge is to listen..." The President of the Supreme Court tells this to the audience of newly appointed judges.

The influence of judicial conduct and Code of Judicial Etiquette from the Court of Justice has been felt deeply by the Constitutional Court when *Chief Justice Viruch Limvichai* was *ex officio* appointed the President of the Constitutional Court by virtue of the Provisional Section in the Constitution of the Kingdom of Thailand 2550 B.E.(2007). It is still fresh in the memory of many that some Justices in the Constitutional Court were not very reluctant in giving interviews to the media resulting in criticism expressed in the press in response to those views expressed by the justices. Under *Chief Justice Viruch*, communication with the press concerning cases pending in the Constitutional Court was voluntarily curtailed and the integrity of the Court restored. "...the saying that judicial institution is the last bastion for protection of civil right means all courts; Constitutional Court, Administrative Court and the Court of Justice must adhere to the law and justice in their deliberations. Judges of all

courts must uphold their integrity and adhere to the principles under the Code of Judicial Etiquette, then the judicial institution will rightly be the last bastion for protection of civil rights." The President of the Supreme Court observes in a lecture given to the participants of Senior Executive Program for Administration of Justice, Justice Academy, Judicial Training Institute.

On his first day in office, the President of the Supreme Court declared his vision and mission for the administration of justice and judicial conduct as follows:

"The Court shall provide justice which is accessible, convenient, speedy, economical, fair and thorough.

Judges shall be trusted by the public in their impartiality and righteousness."

One of the problems facing the Supreme Court which is well-known throughout the justice system is backlog of cases. The problem has been accumulating for quite sometime. Factors both outside and inside the court were attributing to the problem. The Constitution of the Kingdom of Thailand 2550 B.E. (2007) and the newly amended Statute of Court of Justice present the Supreme Court with an excellent opportunity to conduct a thorough reform. Under the new system, in line with practices of supreme courts all over the world, the Supreme Court of Thailand can now refuse for deliberation cases which it deems immaterial to be considered. The serious implementation of the new legislation together with the efficiency in the administration of man power in the Supreme Court enable the Supreme Court in 2551 B.E. (2008), despite all the new functions entrusted by the Constitution, to eliminate more than 15,000 cases out of the backlog. A record number, the highest in the history of judicial statistics in Thailand. The same year has also recorded another 'historical' event. Since the Supreme Court has to hold a number of plenary sessions, in some sessions the justices went on past lunch break. The Secretary of the Supreme Court has to intervene with hamburgers and orange juice boxes.

"...It's not that the justices prefer American food to Thai. But for the sake of convenience and speed, I ordered them 'Mac'." The Secretary of the Supreme Court disclosed what went on behind the scene.

The President of the Supreme Court realizes that since the Supreme Court will no longer entertain all the cases filed, it is essential that all decisions of the Supreme Court must be material and set good precedent to the future cases both at the Supreme Court and lower courts to follow. Law schools shall also benefit from these decisions as reading material in class. One often hears the following remark from the Chief Justice: *"The Supreme Court must be efficient; the quality of decisions from the Supreme Court must be none other than the best and must be comparable to the decisions of the supreme courts in developed economies."*

In their social life, judges, like any other professions, enjoy recreation and other amenities in life. Besides law and other related subjects, judges may read literature, enjoy arts and music, involve in sports, or study dharma and meditate. To cover other dimensions of 'judicial activities', the President of the Supreme Court initiated a program called *'Afternoon Tea @ the Supreme Court'* where prominent speakers from all walks of life are invited to 'tea' and an afternoon 'chat' with justices of the Supreme Court at the executive lounge and conference room in the Supreme Court. Among the speakers are *Quinton Quayle, Esq.*, the British Ambassador to Thailand on *"Thai Culture through the Eyes of a British Ambassador"*, *Clin. Prof. Dr. Teerawat Kulthanan*, Dean of Siriraj Medical School, younger brother of a Supreme Court justice, on *"How to Exercise and Keep Healthy for Senior People"*. Several eminent judges from the US and UK also made their appearances in this function to compare judicial activities with their Thai counterparts. Social personality, food critic and renowned entertainer, *M.R. Thanadsri Sawasdiwat*, was also a guest to talk about *His Royal Highness Prince Svasti Vatanavisishta*, his late grand father who was an eminent President of the Supreme Court.

By the fact that the Supreme Court exercises its discretion not to accept immaterial cases for determination, a great number of cases will be final in the lower courts. For this reason, the President of the Supreme Court initiated the change of personnel management in the judiciary by appointing senior and well-qualified justices from the upper courts to the posts of chief justices in the courts of first instance and regional chief justices to oversee the quality of judicial management as well as the quality of adjudication. This brings the judiciary to high respect and trust that society always bestows on the court of justice.

With respect to access to justice, in the past all courts of justice had a public relation officer where visitors to the court could meet and request for assistance. At present the Office of the Judiciary under the guidance of the President of the Supreme Court brings public service to a new height by introducing the '*service mind*' project. In concrete terms, service-mind project involves an officer, in blue jacket, greeting and meeting visitors to the court asking what he or she could do to assist them. This approach-the-visitors-first technique in public relation will create not just an element of satisfaction but a 'surprise' to the people in contact with the court. The President remarks in his inspectional visits to the courts.

What you have witnessed in this book is the attempt by the Editorial Board to portrait '*Reflections on 731 Days in the Office of the President of the Supreme Court*' of Chief Justice Viruch Limvichai, who always says "...I am a simple person who try to do my best in whatever I am responsible for, one at a time...". From the achievements set out in this book we can simply conclude that one of the major contributions the President of the Supreme Court gives to the judiciary is to bring trust and respect from the public to the courts of justice.

นโยบายประธานศาลฎีกา

คติพจน์ประธานศาลฎีกา

“ความยุติธรรมที่รวดเร็ว เป็นธรรมและเสมอภาค”

Justice for All

นโยบายประธานศาลฎีกาเน้นสองสถาบันหลัก คือ ศาล และผู้พิพากษา

ศาล ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้โดยสะดวก

รวดเร็ว เป็นธรรม ประหยัด และทั่วถึง

ผู้พิพากษา ซึ่งเป็นที่พึ่งของสังคมในความเป็นกลาง และความถูกต้อง

การเข้าถึงความยุติธรรมที่สะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม ประหยัดและทั่วถึง เป็นหลักประกัน
สิทธิขั้นพื้นฐานและเป็นเครื่องชี้วัดถึงประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรม

การเร่งรัดคดีในศาล

เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คดี
ที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา ไม่ว่าจะเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายต้องเป็น
คดีที่มีสาระสำคัญอันควรแก่การที่ศาลสูงสุดจะวินิจฉัย ในปัจจุบันการบรรลุถึงเป้าหมาย
ดังกล่าวมีทั้งทบทวนปัญหาในรัฐธรรมนูญ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
กำหนดหลักการดังกล่าวไว้ อย่างไรก็ตามประชาชนผู้มีความต้องการได้รับการยืนยันว่า
ศาลยุติธรรมทุกชั้นศาลมีประสิทธิภาพในการประสาทความยุติธรรมที่รวดเร็ว เสมอภาค
และทั่วถึง การปฏิเสธคดีที่ไม่เป็นสาระสำคัญอันควรแก่การวินิจฉัยของศาลสูงนั้นมีความ
จำเป็นเพื่อความยุติธรรมที่รวดเร็ว ทั้งยังเป็นหลักการที่ศาลสูงในนานาอารยประเทศ
ถือปฏิบัติ เมื่อคดีที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาเป็นคดีที่มีสาระสำคัญอันควรได้รับการวินิจฉัยแล้ว
ศาลฎีกาก็สามารถวางแนวบรรทัดฐานให้ศาลอื่นๆ ปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น
ศาลยุติธรรมจะพัฒนาระบบการไกล่เกลี่ยในศาลให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้คู่ความสามารถ
ยุติข้อพิพาทโดยสมานฉันท์แม้ว่าข้อพิพาทดังกล่าวจะเข้าสู่การพิจารณาของศาลแล้วก็ตาม

การส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชนและกลุ่มผู้บริโภครที่ได้รับความสะดวก

ส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคโดยศาลและผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในปัญหาของผู้บริโภค พัฒนาและบริหารจัดการคดีในศาลอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง จัดให้ประชาชนเข้าถึงความยุติธรรมทางศาลได้โดยสะดวก ส่งเสริมการไกล่เกลี่ยคดีในศาลชั้นต้นและศาลสูง รวมทั้งการบริหารจัดการคดีสมัยใหม่ และใช้วิธีพิจารณาคดีวิสามัญในศาลชั้นต้น เช่น คดีในสำเนา อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความพอใจของคู่ความและลดจำนวนคดีที่ขึ้นสู่ศาลสูง นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการพัฒนานิติกรประจำศาลให้สามารถช่วยคู่ความที่มาศาลด้วยตนเอง อันเป็นการคุ้มครองผู้ด้อยโอกาส และเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมอย่างทั่วถึง

ผู้พิพากษาซึ่งเป็นที่ยังของสังคมในความเป็นกลาง และความถูกต้อง

ความไว้วางใจที่สังคมให้แก่ผู้พิพากษาเป็นเหตุให้ผู้พิพากษาต้องรับภาระที่หนักกว่าสถาบันอื่นๆ ในทางรักษาความเป็นกลางเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท และทำหน้าที่ประสาธความยุติธรรมในสังคม ด้วยความถูกต้องและเป็นธรรม ด้วยเหตุนี้ผู้พิพากษาจึงต้องดำรงตนอยู่ในจริยธรรมและมีมาตรฐานความประพฤติอย่างเคร่งครัดกว่าข้าราชการฝ่ายอื่นๆ โดยต้องวางตัวให้เหมาะสมเป็นกลาง ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในความขัดแย้งใดๆ เพราะหากผู้พิพากษาเข้าแสดงความคิดเห็นร่วมกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแล้ว ท้ายที่สุดผู้พิพากษาอาจต้องเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทข้อขัดแย้งดังกล่าว สังคมอาจจะเคลือบแคลงสงสัยในความเป็นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากคู่ความและบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย

โดยนิติประเพณีผู้พิพากษาเป็นบุคคลที่ยึดมั่นในเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ มีความภาคภูมิใจในการทำงานในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ และดำรงชีพตามแนวพระราชดำริโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ผู้พิพากษาพึงยึดมั่นในหลักจริยธรรมและดำรงตนภายในมาตรฐานความประพฤติที่เคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อเป็นที่ยังให้แก่สังคมในการดำรงความยุติธรรมสืบไป

Contents

สารบัญ

- 2 วางยุทธศาสตร์ลดปริมาณคดีสามชั้นศาล มิติใหม่ศาลยุติธรรม
- 13 เสนอกฎหมายคุ้มครองสิทธิ พัทธกะผู้บริโภค เข้าถึงความเป็นธรรม
- 22 ปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคล
- 31 เพิ่มวิสัยทัศน์บุคลากร พัฒนางองค์กรอัจฉริยะ
- 42 มิติใหม่บริการเชิงรุก ความยุติธรรมใกล้มือประชาชน
- 52 เปิดศาลใหม่ เอื้ออำนวยความยุติธรรมเปิดศาลจังหวัดสวหา
- 62 จัดสวัสดิการเสริมสร้างขวัญกำลังใจ ดูแลศาลพื้นที่เสี่ยงภัย
- 74 ยกระดับจริยธรรม นำนวัตกรรมล้ำสมัยบริการความเที่ยงธรรม

คณะผู้จัดทำ

หนังสือผลงานประธานศาลฎีกา

นายสราวุธ เบญจกุล

รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

นายภูมิวุฒิ พุทธสุตตา

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

นายประสงค์ มหาสิทธิ์กุล

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

นางปราณี จิตรอำไพ

ผู้อำนวยการกองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

นางนันทวัลย์ นุชนนทรี

นักประชาสัมพันธ์ 7

นายมฤชา สุขเอม

นักประชาสัมพันธ์ 6ว

นางสาวศณิญา จารุภูมิิก

นักประชาสัมพันธ์ 5

วางยุทธศาสตร์

ลดปริมาณคดีสามชั้นศาล มิติใหม่ศาลยุติธรรม

หลังจากได้รับความไว้วางใจจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) พิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ในปี 2550

นโยบายการเร่งรัดคดีในศาลถือเป็นงานสำคัญลำดับแรกที่นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกากำหนดเป็นนโยบาย ให้ศาลยุติธรรมอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้มีความยุติธรรม และเป็นธรรมเพราะพบว่ามีปริมาณคดีที่ค้างการพิจารณาอยู่ในศาลยุติธรรมจำนวนมากเพราะการที่ศาลพิจารณาพิพากษาคดีล่าช้าเท่ากับ *การปฏิเสธความยุติธรรม* ดังสุภาษิตกฎหมายที่มีมาแต่โบราณ จึงได้วางยุทธศาสตร์ในการลดปริมาณคดี 2 ประการ คือ ยุทธศาสตร์การพิจารณาพิพากษาคดี และ ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพระบบการสนับสนุนการอำนวยความสะดวกยุติธรรม

ยุทธศาสตร์การพิจารณาพิพากษาคดี

จากแนวคิดดังกล่าว นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงวางยุทธศาสตร์การเร่งรัดคดีในศาลอยู่บนพื้นฐานหลัก 3 ประการ คือ

- การพิจารณาพิพากษาคดี
- การไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท และ
- การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์การเร่งรัดคดีในศาล 3 ประการ ได้ถูกออกแบบวิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมกับสามชั้นศาล ประกอบด้วย ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เพราะแต่ละชั้นศาลมีระบบการทำงานแตกต่างกันตามที่กฎหมายกำหนด

การเร่งรัดคดีในศาลชั้นต้น

ประธานศาลฎีกาวางยุทธศาสตร์การสร้าง
ความเข้มแข็งให้กับศาลชั้นต้น โดยเริ่มจากการพัฒนา
ระบบการนั่งพิจารณาคดี และการทำตัวพิพากษา
เพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธาศาล
รวมถึงรักษามาตรฐานคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

การใช้วิธีทางการ“บริหารคดี”เพื่อวางระบบงาน
คดีในศาลชั้นต้น เพราะระบบบริหารคดีจะช่วยให้คดี
ได้รับการพิจารณาโดยรวดเร็ว เช่น การจัดการบริหารคดี
การพิจารณาคดีครบองค์คณะ การพิจารณาคดีต่อเนื่อง
การกำหนดผังทางเดินของงาน ระยะเวลาในการดำเนินคดี
การบริหารจัดการคดีจุดเดียว และวางระบบการทำงาน
ในศาลชั้นต้นให้ต่อเนื่องกับศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา
โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ในแต่ละพื้นที่และเชื่อมโยง
เป็นองค์รวมทั้งในระดับศาลชั้นต้นและทุกชั้นศาล
รวมถึงกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และนำระบบบุคลากรพิเศษ
มาสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้พิพากษาในศาลชั้นต้น
เช่น เจ้าพนักงานคดีในส่วนของคดีผู้บริโภค เป็นต้น

ทั้งนี้ ยังมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้
ในระบบงานของศาลเพื่อการบริหารและดำเนินการ

ให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และประหยัดค่าใช้จ่าย
เช่น การพัฒนาระบบจัดเก็บสำนวน การลงทะเบียน
การออกหมาย การรับฟ้อง การนัดความ การบันทึก
คำพยาน และการสืบพยาน

ยุติธรรมทางเลือก-ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ยุทธศาสตร์เร่งรัดคดีในศาลชั้นต้น นอกจาก
บริหารคดีตามระบบปกติ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธาน
ศาลฎีกายังเล็งเห็นว่า “ยุติธรรมทางเลือก” เช่น
การประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ถือเป็นช่องทางการลดปริมาณคดีที่สำคัญอีกช่องทางหนึ่ง
เพราะหากทำให้คดียุติลงที่ศาลชั้นต้นได้มากขึ้น
เท่ากับไม่มีคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา
หรือช่วยลดคดีของศาลสูงไปในตัว

ประธานศาลฎีกาจึงให้ศาลชั้นต้นทั่วประเทศ เดินหน้านำวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือก ด้วยการไกล่เกลี่ยมาใช้สนับสนุน การลดปริมาณคดีในศาลชั้นต้นทำให้สามารถ ลดปริมาณคดีจากศาลชั้นต้นได้มาก

ในปัจจุบันศาลชั้นต้นทั่วประเทศนิยมแนะนำ “คู่ความ” ให้หันหน้าเข้าหากันเพื่อเจรจาประนีประนอมยอมความ และที่ผ่านมา กลไกนี้ก่อให้เกิดประสิทธิผลสามารถลดปริมาณคดีก่อนเข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นได้เป็นจำนวนมาก

จากรายงานการวิจัยเรื่อง “การประเมินประสิทธิผลของระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในศาล” โดยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของศาลยุติธรรมในปี 2551 มีคดีที่เสร็จสิ้นไปด้วยการไกล่เกลี่ยมากกว่า 64,000 คดี เท่ากับว่าในแต่ละวันทำการจะมีคดีในศาลยุติธรรมทั่วประเทศที่เสร็จสิ้นไปด้วยการไกล่เกลี่ยมากกว่าวันละ 250 คดี หรือทุกชั่วโมงทำการจะมีคดีเสร็จสิ้นไปด้วยการไกล่เกลี่ยเฉลี่ยมากกว่าชั่วโมงละ 30 คดี สามารถประหยัดระยะเวลาดำเนินคดีในศาลได้มากกว่า 8 เดือนต่อคดี หรือประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีในศาลได้มากกว่า 119,612 บาทต่อคดี

นอกจากการวางระบบไกล่เกลี่ยเสริมแนวทางการลดปริมาณคดีของศาลชั้นต้นแล้ว นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกายังสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบ “อนุญาโตตุลาการ” ให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ระบบอนุญาโตตุลาการให้แพร่หลายมากขึ้น

พัฒนาแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ

การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

สำหรับยุทธศาสตร์ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในศาลชั้นต้น ประธานศาลฎีกาวางแนวทางให้ศาลชั้นต้นออกหมายจับ หมายค้น ให้ความถูกต้อง เที่ยงตรง รวดเร็ว เสมอภาค และมีประสิทธิภาพ กำหนดให้ทุกศาลมีหน่วยงานที่รับผิดชอบให้บริการเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มเหยื่อในคดีอาญาคดีเด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการ

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ตระหนักว่าการรับฟังความคิดเห็นเพื่อรับทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการอำนวยความยุติธรรมให้กับประชาชนหรือรับฟังเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งเป็น “ทุนทางปัญญา” ของศาลยุติธรรมอย่างเป็นระบบมีวาระชัดเจนจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งในการติดตามผล จึงกำหนดเรื่องนี้ ให้ศาลชั้นต้นปฏิบัติด้วย

การเร่งรัดคดีในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค

สืบเนื่องจากศาลชั้นต้นใช้ระบบการพิจารณาคดีต่อเนื่องทำให้คดีเสร็จจากศาลชั้นต้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้คดีที่อุทธรณ์ขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาคมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ก่อให้เกิดปัญหาคดีคั่งค้าง แม้ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคจะมีการใช้ระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมาใช้เป็นทางเลือก ในการระงับข้อพิพาทเพื่อช่วยลดปริมาณคดี นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาคดีตามปกติ

รวมถึงพยายามนำวิธีการบริหารจัดการคดีมาใช้ เช่น การจัดกลุ่มแบ่งแยกประเภทคดีตามความง่ายของคดี แยกตามความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว หรือแยกตามข้อหา หรือฐานความผิดเพื่อให้สามารถพิจารณาพิพากษาคดีได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

แต่การดำเนินการดังกล่าว

สามารถบรรเทาปัญหา

ได้ระดับหนึ่งเท่านั้น และขณะนี้

คดีที่เข้าสู่ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค

มีข้อโต้แย้งที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น

ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค

จึงต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญ และระยะเวลา

ในการพิจารณาคดีมากขึ้น เพื่อความถูกต้อง

และเป็นธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี

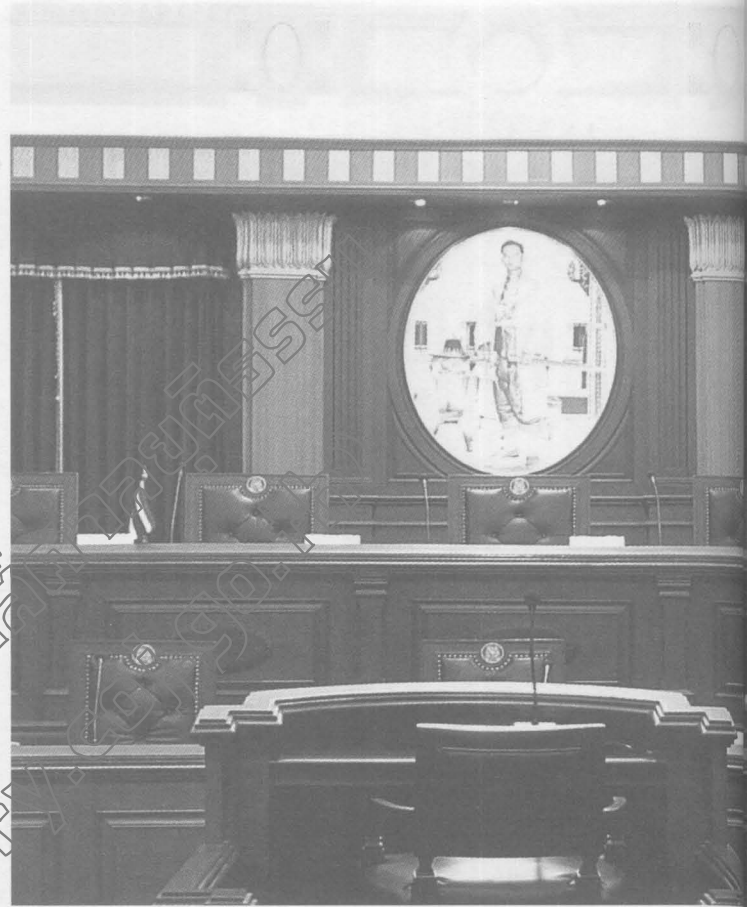
ปริมาณคดีที่ค้างการพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาคมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่คดีเข้าใหม่ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน

สภาพปัญหาของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคดังกล่าวทำให้มีการวางยุทธวิธีสร้างความเข้มแข็งให้กับศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคโดยตั้ง “กองยกย่องคำพิพากษา” ขึ้นในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค โดยเพิ่มอัตรากำลังผู้พิพากษาและนิติกร พร้อมทำการทดลองใช้ระบบ “กองยกย่องคำพิพากษา” โดยแบ่งคนตามความเชี่ยวชาญคดี

การจัดองค์คณะทดลองนำร่องโครงการนี้ได้จัดขึ้นมาก่อน 2 องค์คณะ โดยให้หนึ่งองค์คณะประกอบด้วยผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ 1 คน ผู้พิพากษา 2 คน ผู้ช่วยผู้พิพากษา 3 คน และนิติกร 3 คน พร้อมเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเขียนคำพิพากษาขององค์คณะทดลองใหม่จากเดิมที่ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะต้องเขียนคำพิพากษา 10 เรื่องต่อเดือน มาเป็นกองยกย่องคำพิพากษาเขียนคำพิพากษตามความเชี่ยวชาญแต่ในประวัติคดีผู้พิพากษาในองค์คณะทดลองก็ยังเขียนคำพิพากษด้วยตนเอง

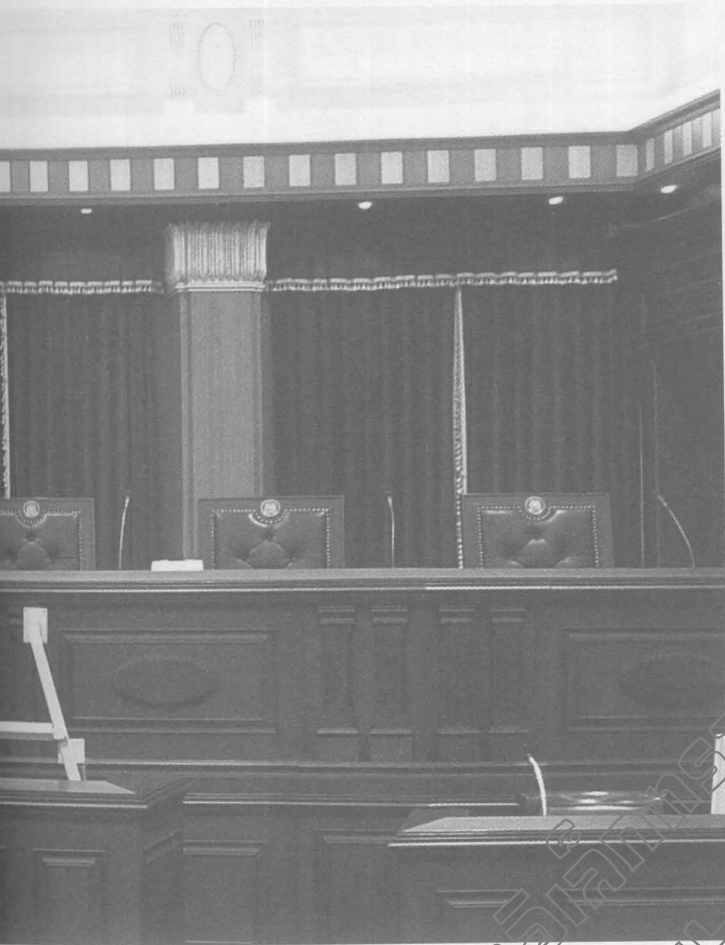
นอกจากนี้ยังปรับเปลี่ยนบทบาท “นิติกร” ให้สามารถช่วยงานของผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์และผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ได้มากขึ้น เช่น ช่วยคัดแยกปริมาณคดี ยกย่องคำพิพากษาในเบื้องต้น ค้นคว้าข้อกฎหมายให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย ซึ่งในระยะแรกนิติกรจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบคดีที่ไม่ยุ่งยากจนเมื่อมีความเชี่ยวชาญแล้วจึงให้รับผิดชอบคดีที่มีความยุ่งยากมากขึ้นตามลำดับ

วิธีการเหล่านี้ได้ช่วยให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วจนขณะนี้สามารถลดปริมาณคดีที่ค้างการพิจารณาในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคลงได้อย่างต่อเนื่อง

การเร่งรัดคดีในศาลฎีกา

สำหรับปัญหาคดีค้างการพิจารณาในศาลฎีกาถือเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อมายาวนาน สถิติคดีรับใหม่ที่ขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกามีจำนวนเกินกว่า 10,000 คดี และแม้จะมีความพยายามกำหนดแนวทางเร่งรัดการพิจารณาคดี แต่ก็เป็นการแก้ไขปัญหาได้ในระยะสั้น เพราะการแก้ไขปัญหาระยะยาวจะต้องดำเนินการปรับปรุงระบบกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการฎีกาเพื่อปรับลดช่องทางหรือโอกาสในการฎีกาคดีขึ้นสู่ศาลสูงสุดของประเทศ

ทั้งนี้ในปี 2550 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 โดยในหมวดศาลยุติธรรมได้ทำการเปลี่ยนแปลงหลังการปฏิรูปคดีความของศาลยุติธรรม

มาตรา 219 วรรคสองความว่า “ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง และคดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่เป็นกรณีที่ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด”

ถ้อยความรัฐธรรมนูญ มาตรา 219 วรรคสองระบุชัดเจนว่า ให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาว่าคดีใดที่มีข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงไม่เป็นสาระสำคัญ ศาลฎีกามีสิทธิไม่รับคดีนั้นไว้พิจารณาพิพากษาได้ แต่วิธีการที่ศาลฎีกาจะใช้ดุลพินิจว่าคดีใดไม่สมควรรับฎีกาไว้พิจารณาตามมาตรา 219 วรรคสอง รัฐธรรมนูญกำหนดให้ศาลฎีกาทำการวางระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อกำหนดขั้นตอนดังกล่าว

ดังนั้นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้เกิดรูปธรรมที่เป็นผลดีต่อการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงเรียกประชุมใหญ่ผู้พิพากษาศาลฎีกา พิจารณายกร่าง ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วย การไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา พ.ศ. 2551

เนื้อหาของระเบียบฯ ได้กำหนดแนวทางหรือวิธีพิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ตามที่กฎหมายบัญญัติ หากศาลฎีกาเห็นว่า ข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้น จะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับคดีดังกล่าวไว้พิจารณาพิพากษาได้

เป็นประสงคหลักที่นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา
มุ่งหมายในการวางระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วยการไม่รับคดี
ซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควร

แก่การพิจารณาไว้พิจารณาพิพากษา พ.ศ. 2551

ก็คือ การสร้างระเบียบที่สามารถเอื้ออำนวย

ความยุติธรรมให้ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็ว (ทั่วถึง และเสมอภาค)

อีกทั้งให้ศาลฎีกาพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีที่เป็นสาระอันควร

แก่การพิจารณา และยังช่วยให้ศาลฎีกามีคดีค้างการพิจารณาลดลง

ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพ ระบบการสนับสนุนการอำนวยความสะดวกยุติธรรม

ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพระบบการสนับสนุนการอำนวยความสะดวกยุติธรรมนี้เป็นยุทธศาสตร์ที่จะเป็นพลังผลักดันให้ทุกยุทธศาสตร์เคลื่อนไปสู่ความสำเร็จอย่างต่อเนื่องและมีบูรณาการ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงวางแนวทางให้ศาลยุติธรรมทำการปฏิรูประบบบริหารงานบุคคลข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

มีการศึกษาวิเคราะห์ห้วงจัดการบริหารงานบุคคลสมัยใหม่ แล้วนำมาเป็นฐานในการเสนอปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลของศาลยุติธรรม เพื่อให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและมีความอิสระจากอำนาจฝ่ายอื่นสมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

สร้างระบบการคัดเลือกบุคลากร ที่มีหน้าที่สนับสนุนการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ที่มีคุณสมบัติ มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพ และมีจริยธรรมสูง พัฒนากลไกและกระบวนการในการรักษาและปกป้องระบบคุณธรรม เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ โดยปลูกฝังจิตสำนึกที่เอื้อต่อการอำนวยความสะดวกยุติธรรม และการให้บริการแก่ประชาชน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

จัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนศักดิ์ เพื่อเป็นสถาบันจัดการหลักในการกำหนดแนวปฏิบัติริเริ่ม และศึกษาวิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานของศาลยุติธรรม ตลอดจนจัดทำแผนงานโครงการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนากฎหมายระบบพิจารณาพิพากษาคดีระบบการบริหารงานศาล จัดทำแผนพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมยุติธรรมเพื่อเสนอแนะหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมวิถีทางเศรษฐกิจ และสังคมโลกปัจจุบันเพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่สังคม

ปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและอัตรากำลังสำนักงานศาลยุติธรรม ให้ครอบคลุมและเพียงพอสำหรับทุกภารกิจตามกฎหมาย มีศักยภาพในการสนับสนุนความสำเร็จของยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม และเป็นรากฐานในการสร้างความรู้ หรือ Knowledge Based ของศาลยุติธรรม

จัดให้มีหน่วยเฉพาะกิจ หรือ Special Task Force ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีความยืดหยุ่น และอ่อนตัวในการจัดตั้งหรือยุบเลิกเมื่อเสร็จภารกิจ เพื่อปฏิบัติงานที่เป็นนโยบายยุทธศาสตร์นำร่อง หรือภารกิจเร่งด่วน รวมทั้งมีบุคลากรระบบพิเศษ

จัดให้มีแผนยุทธศาสตร์ หรือ Strategic Plan และแผนแม่บท หรือ Master Plan ให้ครบทุกสาขา และมีแผนปฏิบัติการ หรือ Action Plan ที่มีการบูรณาการเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวม มีการรอบการดำเนินงานที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จัดสรรระบบงบประมาณตามยุทธศาสตร์ รวมถึงเงินอื่นๆ ที่ใช้เสริมงบประมาณของศาลยุติธรรม ทั้งนี้เพื่อให้ระบบงบประมาณเป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา ศาลยุติธรรม ควบคู่ไปกับประสิทธิภาพในการ ใช้งบประมาณ และความมีวินัยทางการเงินการคลัง

สร้างระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ทั้งระบบข้อมูลสถิติคดีที่เฝ้าติดตามวิเคราะห์ สภาพปัญหาของชาติ และระบบข้อมูล ด้านการบริหารอื่นๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์วิจัย และใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างแพร่หลาย

ยุทธศาสตร์หลักทั้งสองประการ
นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา
เชื่อมั่นว่าสามารถทำให้ศาลยุติธรรม
เร่งรัดพิจารณาพิพากษาคดี
ให้เป็นไปโดยรวดเร็วได้เป็นอย่างดี.

จากกระแสข่าวประชาชนเดือดร้อนจากการซื้อสินค้า ชื้อบริการ ชื้อบ้าน ชื้อประกัน ใช้บริการบัตรเครดิตและอื่นๆ แล้วมีปัญหาไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่ผู้บริโภคไม่อาจฟ้องร้องผู้ประกอบการได้โดยตรง เกิดขึ้นอยู่เนืองๆ ประชาชนผู้บริโภคขาดอำนาจในการต่อรองกับผู้ประกอบการและหรือหากมีการฟ้องร้องก็ต้องขึ้นศาลซึ่งมีค่าใช้จ่าย ขั้นตอนระยะเวลาการดำเนินคดีอาจสร้างความยุ่งยากจนประชาชนเลือกจะไม่ฟ้องร้องและเสียสิทธินั้นไปอย่างไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นมากมาย

นายวิรัช สัมรัชย์ ประธานศาลฎีกา เล็งเห็นถึงสภาพปัญหาดังกล่าว จึงมีแนวคิดว่าจะต้องสร้างกฎหมายขึ้นมาเป็นเครื่องมือเอื้ออำนวยความยุติธรรมด้านผู้บริโภคให้กับประชาชน เป็นการเฉพาะทาง จาก แนวคิด กลายมาเป็นนโยบายสำคัญของประธานศาลฎีกาเดินทางสร้างให้เกิดขึ้นจริง

โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 142 (3) บัญญัติให้ประธานศาลฎีกาสามารถเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับศาลได้ ประธานศาลฎีกาจึงผลักดันเสนอร่าง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 และใช้บังคับอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2551

กฎหมายนี้ได้นำความเปลี่ยนแปลงมาสู่การทำหน้าที่ของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในศาลชั้นต้น ในการตัดสิน “คดีผู้บริโภค” และต้องถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญครั้งหนึ่งในรอบหลายปีของวงการกฎหมาย เพราะพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551

นั้นเป็นกฎหมายที่ออกแบบวิธีพิจารณาคดีขึ้นมาเป็น
การเฉพาะ นับตั้งแต่การ“ฟ้องคดี”จนถึงการพิจารณา
พิพากษาคดีด้วย “ระบบไต่สวน” ซึ่งเป็นวิธีพิจารณาคดีที่แตกต่างไปจากวิธีพิจารณาคดีทั่วไป

ประธานศาลฎีกาต้องการให้ประชาชน
สามารถฟ้องคดีผู้บริโภคได้ง่าย จึงออกแบบให้การ
ยื่นฟ้องทำได้ง่าย ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก ขณะเดียวกัน
กฎหมายฉบับนี้ยังส่งเสริมให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจ” หรือ
ผู้ประกอบการหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนา
คุณภาพของสินค้าและบริการให้ดียิ่งขึ้น
ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วย “ลด” การฟ้องร้องคดีผู้บริโภค
ต่อศาลอีกทางหนึ่งด้วย

หลักการคดีผู้บริโภค

หลักการสำคัญของคดีผู้บริโภคคือ เป็นคดี
แพ่งระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจด้านกร
บริการหรือขายสินค้า

ทั้งนี้ “ผู้บริโภค” ยังมีความหมายรวมถึง
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือสมาคมที่
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง เพราะ
บางครั้งประชาชนซึ่งตกเป็นผู้เสียหายอาจร้องทุกข์ไปที่
คณะกรรมการหรือสมาคมดังกล่าวเพื่อให้ดำเนินคดีแทน

นอกจากนั้น คดีผู้บริโภคยังรวมถึงคดีแพ่ง
ที่เกิดจากการขายสินค้าที่ไม่ปลอดภัยให้กับผู้บริโภค
และคดีแพ่งที่มีกฎหมายบัญญัติให้ศาลแพ่ง
ใช้กฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคตัดสินคดีนั้นๆ

สำหรับวิธีการฟ้องคดี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการจะฟ้องผู้บริโภค
หากผู้ประกอบการมีสิทธิ
เสนอคำฟ้องต่อศาลที่ผู้บริโภคมีภูมิลำเนา
อยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลอื่นได้ด้วย
ให้ผู้ประกอบการเสนอคำฟ้องต่อศาล
ที่ผู้บริโภคมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลได้เพียง
แห่งเดียว ผู้ฟ้องคดียังสามารถฟ้องคดี
ด้วยวาจาได้ ถ้าหากไม่รู้กฎหมาย
หรือไม่มีเงินจ้างทนายความ
เมื่อมาฟ้องคดีผู้บริโภคในศาล ศาลจะมี
“เจ้าพนักงานคดี” คอยให้คำปรึกษา
และช่วยทำคำฟ้องให้ผู้ฟ้องคดี
โดยผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ลงลายมือชื่อเท่านั้น

นอกจากนี้ ในคดีที่ผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคจะยื่นฟ้องผู้ประกอบการธุรกิจ กฎหมายยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้ผู้บริโภคด้วย เพราะค่าธรรมเนียมศาลซึ่งกำหนดเป็นร้อยละตามจำนวนทุนทรัพย์ที่ฟ้องเรียกร้องค่าเสียหายอื่น บางครั้งฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจำนวนมาก ประชาชนธรรมดาอาจจะไม่มีเงินค่าธรรมเนียมมาวางศาล จึงเป็นอุปสรรคทำให้ไม่อาจฟ้องคดีได้

อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่มีการคดีผู้บริโภคเข้าสู่ศาล กฎหมายกำหนดให้ศาลจะต้องทำการแนะนำให้คู่ความไกล่เกลี่ยประนีประนอมยอมความกันก่อน เพราะบางครั้งบางคดี อาจตกลงกันได้ในชั้นไกล่เกลี่ยคดี จึงถือเป็นอีกช่องทางหนึ่งของการระงับข้อพิพาท โดยไม่ต้องให้คดีขึ้นสู่การพิจารณาของผู้พิพากษา

หัวใจสำคัญอีกประการของกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค คือ การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่นำพยานหลักฐานด้านเทคนิคขั้นตอนการผลิตมาแสดงต่อศาลเพราะฝ่ายผู้บริโภคย่อมไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นได้

ในกรณีคดีที่มีการฟ้องกันเพราะสินค้าชำรุดบกพร่อง กฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค กำหนดให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนสินค้าใหม่ให้แก่ผู้บริโภคแทนการแก้ไขซ่อมแซมสินค้าที่ชำรุดบกพร่องนั้นได้

ในบางกรณีคดีที่ฟ้องกันโดยความเสียหายไม่ปรากฏขึ้นทันที อาจต้องใช้ระยะเวลาให้ความเสียหายจะเกิดกับชีวิตร่างกาย สุขภาพ อ่อนแอ เช่น ผลการสะสมของสารพิษจากโรงงานที่ปล่อยสารพิษในบริเวณอาจรับสารพิษโดยตรงหรือโดยอ้อมจากผลิตภัณฑ์กฎหมายกำหนดให้ผู้บริโภคสามารถใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายหรือรู้ตัวผู้รับผิดชอบแต่ต้องไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าเสียหายที่พึงจ่ายระหว่างผู้ประกอบการและผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้บอกเลิกการเจรจา

จุดสำคัญอีกประเด็นคือ “ผู้รับผิดชอบ”

ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ถูกฟ้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นหรือดำเนินการโดยไม่สุจริต หมายถึง มีพฤติการณ์ฉ้อฉลหลอกลวงผู้บริโภค หรือมีการยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินของบริษัท จนทำให้มีทรัพย์สินไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ตามที่ถูกผู้บริโภคฟ้อง ผู้บริโภคจึงไม่ได้รับค่าชดเชยแม้จะฟ้องแล้วก็ตาม

กฎหมายวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภคได้ให้อำนาจศาลเรียก “หุ้นส่วน” “ผู้ถือหุ้น” หรือ “บุคคลผู้มีอำนาจ” ควบคุมการดำเนินงานของนิติบุคคล หรือผู้รับมอบทรัพย์สินของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยมีเจตนาทุจริตเข้าเป็น “จำเลยร่วม” และยังให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้บุคคลนั้นร่วมรับผิดชอบในหนี้ที่นิติบุคคลมีต่อผู้บริโภคด้วย

ทั้งนี้ก็เพื่อรักษาผลประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคซึ่งถูกหลอกลวงเอาไรต์เอาเปรียบ

**กม.ความรับผิดต่อความเสียหาย
(PL LAW) ถึงเวลาผู้บริโภคเป็นใหญ่**

คดีผู้บริโภคกฎหมายกำหนดให้ฟ้องกันได้สองชั้นศาล โดยมีเจตนารมณ์ให้คดีสิ้นสุดในชั้นศาลอุทธรณ์ เพราะต้องการให้ได้รับการเยียวยา
กันโดยเร็ว แต่หากจะฎีกาต่อศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภค คู่กรณีต้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาโดยมี
เงื่อนไขตามกฎหมาย ศาลฎีกาอาจพิจารณาอนุญาตให้ฎีกาได้เมื่อเห็นว่าปัญหาตามฎีกานั้นเป็นปัญหาซึ่ง
เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะหรือเป็นปัญหาสำคัญ
อื่นที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัย

สาระสำคัญข้อกำหนดประธานศาลฎีกา

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคน พ.ศ. 2551 มาตรา 6 บัญญัติให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีผู้บริโภคเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ผู้มีส่วนสร้างกฎหมายจึงออกข้อกำหนดประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดวิธีการฟ้องและวิธีพิจารณาพิพากษาคดีผู้บริโภค และกำหนดให้มี “เจ้าพนักงานคดี” ขึ้นรองรับสนับสนุนการพิจารณาคดีผู้บริโภคของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม

นอกจากนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการฟ้องคดีผู้บริโภค เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2551 นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังได้กำหนดอัตราเจ้าพนักงานคดีจำนวน 152 อัตรา ประจำศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีผู้บริโภคอย่างน้อยหน่วยละ 1 อัตรา โดยขึ้นอยู่กับปริมาณคดีของศาลนั้น

ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคร
“เจ้าพนักงานคดี” ถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ
 โดยเจ้าพนักงานคดีจะต้องเป็นผู้บันทึกคำฟ้องให้
 ในกรณีโจทก์ฟ้องด้วยวาจา เจ้าพนักงานคดีจะต้องเป็นผู้
“ผู้ไกล่เกลี่ย” ในกรณีคู่ความจะตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันได้ เจ้าพนักงานคดียังมีหน้าที่
 ตรวจสอบรวบรวมพยานหลักฐานให้เป็นคดี
 บันทึกคำพยาน ดำเนินการให้มีการคุ้มครองสิทธิ
 ของคู่ความ ทั้งก่อนและระหว่างการพิจารณา

เจ้าพนักงานคดีนั้นในฐานะเป็นเจ้าพนักงานตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา จึงมีอำนาจออกหนังสือ
 เรียกบุคคลหรือพยานใดมาชี้แจงให้ข้อมูลหรือให้จัดส่ง
 เอกสารใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา

อำนาจหน้าที่ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นได้ว่า
 บทบาทของเจ้าพนักงานคดีเป็นกลไกที่สำคัญ
 ประการหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการพิจารณา
 คดีผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
 คดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 ของศาลเอื้อต่อการใช้
 สิทธิเรียกร้องของผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภค
 ที่ได้รับความเสียหายได้รับการเยียวยาด้วย
 ความรวดเร็ว ประหยัด และมีประสิทธิภาพ
 อันเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค

ในการฟ้องคดี เจ้าพนักงานคดีจะทำหน้าที่ดูแล
 กระบวนการของ **“โจทก์”** ทั้งในกรณีโจทก์ยื่นคำฟ้อง
 เป็น **“หนังสือ”** ซึ่งหากคำฟ้องบกพร่องเจ้าพนักงานคดี
 มีหน้าที่แนะนำเพื่อให้คำฟ้องโจทก์ถูกต้องครบถ้วน
 ไม่เกิดปัญหา **“คำฟ้องไม่สมบูรณ์”** อันจะทำให้ศาล
 ไม่รับฟ้อง หรือในกรณีโจทก์ประสงค์จะฟ้องด้วย **“วาจา”**
 เจ้าพนักงานคดีมีหน้าที่จดบันทึกคำฟ้องลงในแบบฟอร์ม
 ให้โจทก์ลงลายมือรับรอง ตรวจสอบมีสำเนาคู่ความเพื่อ
 ประโยชน์ในการทำคำฟ้อง

ส่วนข้อกำหนดฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ
 หน้าที่ของ **“ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม”** เมื่อศาล
 รับคดีผู้บริโภคไว้พิจารณาพิพากษา ให้ศาลกำหนด
 วันนัดพิจารณาคดีโดยเร็วแต่ต้องไม่เกิน 30 วัน
 นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับฟ้อง ข้อกำหนดฯ
 ได้บัญญัติรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการส่ง
“หมายเรียก” และสำเนาคำฟ้องให้จำเลย ซึ่งศาล
 อาจเลือกใช้วิธีจัดส่งให้ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
 หรือให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้จัดส่ง

แต่การส่งคำคู่ความหรือเอกสารอย่างอื่นที่มีใช้
หมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง หรือการแจ้งวันนัด
คำสั่งศาล หรือข้อความอย่างอื่นไปยังคู่ความหรือ
บุคคลอื่นใด ข้อกำหนดฯ ให้ศาลจัดส่งไปทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับ และถ้าจำเป็นเร่งด่วนสามารถ
ใช้วิธีแจ้งทาง “โทรศัพท์” ซึ่งมีความรวดเร็วได้
ทั้งนี้ข้อกำหนดฯ ยังเปิดโอกาสให้ศาลที่มีความพร้อม
ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้เครื่องมือเหล่านั้น
ในการติดต่อสื่อสารกับคู่ความในคดีได้

การดำเนินคดีในวันนัดพิจารณา ข้อกำหนดฯ
ระบุให้มีการ “ไกล่เกลี่ยประนีประนอม” ซึ่งเป็น
แนวทางการระงับข้อพิพาททางเลือกที่ศาลยุติธรรม
สนับสนุนให้เกิดขึ้นเพราะเป็นช่องทางหนึ่งในการลด
ปริมาณคดีของศาลอย่างสันติ ข้อกำหนดฯ จึงบัญญัติให้
เจ้าพนักงานคดีเป็นผู้มีหน้าที่ไกล่เกลี่ย หรือศาลจะ
แต่งตั้งผู้ประนีประนอมประจำศาลทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย
ก็ได้ และในกรณี “คู่ความ” ต้องการไกล่เกลี่ยกัน
โดยเป็นฝ่ายเลือกผู้ไกล่เกลี่ย ให้ศาลตั้งเจ้าพนักงานคดี
ไปดำเนินการติดต่อ แต่หากติดต่อไม่ได้
ให้เจ้าพนักงานคดี หรือผู้ประนีประนอมประจำศาล
นั้นเป็นผู้ไกล่เกลี่ย

หัวใจสำคัญของกรณีไกล่เกลี่ย คือ การบรรลู่
ข้อตกลง ข้อกำหนดฯ ระบุว่าศาลฎีกาชั้นนี้จึงกำชับ
ให้ผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยต้องพยายามช่วยเหลือคู่ความ
เพื่อให้บรรลุข้อตกลงร่วมกันให้จงได้ รวมถึงต้อง
ช่วยเหลือแนะนำคู่ความจัดทำสัญญายอมความและ
การถอนฟ้อง และรายงานต่อศาลเพื่อมีคำสั่งหรือ
คำพิพากษาโดยเร็ว

แต่หากไกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ คดีต้องมีการ
สืบพยาน เจ้าพนักงานคดีก็มีสิทธิช่วยเหลือคู่ความ
จัดทำคำให้การหรือบัญชีระบุพยาน ในการกำหนด
ประเด็นข้อพิพาทชั้นสืบพยาน ศาลมีอำนาจสั่ง
ให้เจ้าพนักงานคดีอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้ไกล่เกลี่ยไปสอบถาม
ข้อเท็จจริงในคดีจากคู่ความแล้วสรุปประเด็น
เสนอศาลเพื่อจะพิจารณาคดีได้รวดเร็วขึ้น

ข้อกำหนดฯ เกี่ยวกับการสืบพยาน เป็นกรณี
เกี่ยวข้องกับการ “ตรวจสอบ” หลักฐานถ้าศาลเห็นว่า
เจ้าพนักงานคดีมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานคดีไปตรวจสอบ
พยานหลักฐานอันเป็นประเด็นในคดี เช่น ตรวจสอบ
วิธีการผลิตสินค้าหรือการให้บริการ ตรวจสอบตัวสินค้าหรือ
ความเสียหายที่เกิดหลังบริโภคสินค้าหรือรับบริการ
อันไปแล้ว หรือตรวจสอบทรัพย์สิน หนี้สิน
ทุนจดทะเบียน รายได้ รายชื่อหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น
กรรมการของผู้ประกอบธุรกิจ หรือจะมีคำสั่งเรียกให้
“หน่วยงาน” หรือบุคคลใดมาให้ข้อมูลต่อศาลหรือ
จัดส่งพยานหลักฐานมาให้ศาลพิจารณา

ข้อกำหนดส่วนนี้เห็นได้ชัดแจ้งว่าสามารถ
เอื้ออำนวยให้ “ผู้บริโภค” สามารถเข้าถึงข้อมูลของ
“ฝ่ายผู้ประกอบการ” ผ่านการใช้อำนาจของศาล

ข้อกำหนดประธานศาลฎีกาของ
นายวิรัช ลิ้มวิชัย ถูกนำมาใช้ควบคู่กับพระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคผลงานที่ท่านเสนอให้
มีการตราขึ้น และจะถือเป็นกฎหมายของประเทศ
ที่ศาลยุติธรรมมีไว้ใช้บังคับอำนวยความสะดวก
คดีผู้บริโภค ให้กับประชาชนตลอดไป.

ปรับปรุงระบบ บริหารงานบุคคล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 หมวดศาลยุติธรรม มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม หรือ ก.ต.โดยปรับองค์ประกอบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแต่ละชั้นศาล จากเดิมที่กำหนดให้สามชั้นศาล ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลชั้นต้นมีกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมประจำชั้นศาล ๆ ละ 4 คนเท่ากัน

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มาตรา 221 กำหนดให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประกอบด้วยศาลฎีกา 6 คน ศาลอุทธรณ์ 4 คน และศาลชั้นต้น 2 คน

ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญยังกำหนดให้ ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมโดยตำแหน่ง และ “วุฒิสภา” ยังคงมีหน้าที่เลือกบุคคลที่ไม่เป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดมาเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิอีก 2 คน

ปรับโครงสร้าง ก.ต. ตามรัฐธรรมนูญ

การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ดังกล่าว มีผลใช้บังคับในช่วงที่ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 221 จึงถือเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งของประธานศาลฎีกา เพราะต้องทำหน้าที่เป็น “ประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม” โดยตำแหน่งและมีหน้าที่บริหารกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

ท่านได้ดำเนินการให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม มาตรา 36 เปลี่ยนองค์ประกอบคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

วางระบบผู้พิพากษาที่มีประสิทธิภาพ ทำหน้าที่ผู้บริหารศาล

นอกจากการปรับปรุงประกอบ ก.ต. ใหม่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ศาลยุติธรรมในยุคของประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ยังได้แก้ไขเรื่องสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงานบุคคลของศาลใหม่

...การนำศาลกลับไปใช้ระบบผู้พิพากษาที่มีอาวุโสและมีประสบการณ์มากไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารศาลชั้นต้นคือ การแต่งตั้งให้ผู้พิพากษาชั้น 4 ระดับผู้พิพากษาศาลฎีกาถึงผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ลงมาดำรงตำแหน่ง “อธิบดี” ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเหมือนในอดีต ...

ทั้งนี้ สถาบันศาลยุติธรรมที่ผ่านมา มีระบบการปกครองและการบริหารองค์กรโดยยึดหลัก “อาวุโส” สืบทอดกันมาอย่างยาวนานและถือเป็น “วัฒนธรรมองค์กร” ที่ทำให้การปกครองภายในสถาบันตุลาการแห่งนี้มีความเข้มแข็งมาเป็นเวลากว่าร้อยปี

ในอดีตศาลยุติธรรมได้ใช้ระบบพิจารณาแต่งตั้ง “ผู้พิพากษาศาลฎีกา” เข้าดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ก่อนจะมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขยกเลิกระบบการแต่งตั้งผู้พิพากษาชั้น 4 ระดับผู้พิพากษาศาลฎีกาถึงผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเมื่อมีการปฏิรูปศาลยุติธรรมแยกเป็นอิสระจากกระทรวงยุติธรรม และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้ศาลยุติธรรมต้องพิจารณาแต่งตั้ง “ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น” เข้าดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งเริ่มใช้ระบบดังกล่าวในปี 2543

ระบบบริหารบุคคลแบบใหม่ของศาลยุติธรรมนับตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมามีปัญหาหลายประการเกิดขึ้นทั้งการบริหารบุคคล บริหารคดี และอีกหลายด้านเมื่อเปรียบเทียบกับระบบการบริหารบุคคลแบบเดิม

สิ่งที่สร้างความปริวิตกให้เกิดขึ้นก็คือ การบริหารแบบใหม่กระทบต่อระบบอาวุโส และทำให้การบริหารองค์กรศาลชั้นต้น เป็นไปอย่างไม่ราบรื่นนัก

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงได้หาแนวทางดำเนินการให้การบริหาร องค์กรมีความเหมาะสมและลงตัวขึ้น ในที่สุด จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ข้าราชการ ตุลาการชั้น 4 หรือผู้พิพากษาตั้งแต่ รองประธานศาลฎีกาถึงผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมฉบับใหม่บัญญัติว่า

ในกรณีที่เห็นสมควร ก.ต.จะให้ความเห็นชอบ ในการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับเงินเดือน ชั้น 4 ให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาศาล หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล ชั้นต้นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านั้น ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ดังกล่าวได้รับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง และผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราที่ไม่ต่ำกว่า ที่ได้รับอยู่เดิม

ส่วนการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ต. ในการพิจารณา ผู้พิพากษาเข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหาร พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมใหม่ กำหนดว่า

การพิจารณาให้ความเห็นชอบของ ก.ต. ให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติและผลงานการปฏิบัติราชการ การอุทิศตน แด่ทางราชการ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล นั้นเป็นสำคัญ และให้นำความเห็นในเรื่องดังกล่าว ของคณะอนุกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประจำชั้นศาลมาประกอบการพิจารณาด้วย

กำหนดข้อห้ามข้าราชการตุลาการหาเสียง

ในการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย ตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2551 นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังได้บัญญัติเพิ่มเติม ข้อห้ามมิให้ข้าราชการตุลาการหาเสียงไว้เป็นลายลักษณ์ อักษร ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย ตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543 ไม่มีบัญญัติไว้ โดยสาระสำคัญของข้อห้ามมิให้ตุลาการหาเสียงนี้ ประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย บัญญัติไว้ใน มาตรา 17 วรรคสี่ความว่า“...ทั้งนี้ให้ถือว่าการกระทำใดๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงเพื่อให้ข้าราชการ ตุลาการลงคะแนนหรืองดเว้นลงคะแนนเลือกบุคคล หนึ่งบุคคลใดเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการใดๆ เป็นการไม่ถือและปฏิบัติตามจริยธรรมของ ข้าราชการตุลาการ”

ฉะนั้นข้าราชการตุลาการท่านใดฝ่าฝืน มาตรา 17 วรรคสี่จะถือว่ามีความผิดทางวินัย

ศาลยุติธรรม

นอกจากนั้น นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังได้เห็นชอบให้แก้ไขหลักการโยกย้ายข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2551 โดยยกเลิกมาตรา 18 เดิม และให้ใช้ถ้อยความนี้แทน

การโยกย้ายแต่งตั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมตามมาตรา 17 จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากข้าราชการตุลาการผู้นั้น เว้นแต่เป็นการโยกย้ายแต่งตั้งตามวาระการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นกรณีที่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยหรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญา เป็นกรณีที่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ไม่เพียงแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมเท่านั้น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้สำหรับบริหารงานศาลยุติธรรมแยกต่างหากจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ก็ได้รับการพิจารณาปรับปรุงและใช้บังคับสร้างประโยชน์ให้แก่สถาบันศาลยุติธรรมเช่นกัน

ดังนั้น จะเห็นว่าผู้พิพากษาท่านใดก็ตามเมื่อดำรงสถานะเป็น “ประธานศาลฎีกา” บุคคลนั้น ถือเป็นผู้มีบทบาทอย่างสูงในการควบคุมดูแลแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายตลอดจนออกระเบียบบว้างหลักเกณฑ์ที่สำคัญเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในทางบริหารให้แก่ ศาลยุติธรรม

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกาในฐานะ ประธาน ก.บ.ศ. ได้ออกระเบียบ ก.บ.ศ. ที่สำคัญหลายฉบับ ที่เอื้ออำนวย และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน ศาลยุติธรรม อาทิระเบียบ ก.บ.ศ.ว่าด้วยการมอบอำนาจ ของประธานศาลฎีกา พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นระเบียบ ที่กระจายอำนาจในการสั่งการ อนุมัติของประธาน ศาลฎีกาให้กับผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความ สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ราชการได้ดียิ่งขึ้น

ระเบียบ ก.บ.ศ.ว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทาง ไปราชการในราชอาณาจักรของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม พ.ศ.2552 มีวัตถุประสงค์ต้องการให้เกิด ความชัดเจนในการขออนุมัติการเดินทางไปปฏิบัติราชการ

ระเบียบ ก.บ.ศ. ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการประชุม ราชการศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ.2551 ทั้งนี้ เพื่อเอื้ออำนวยให้หน่วยงานศาลยุติธรรมสามารถ เบิกค่าใช้จ่ายในการประชุมได้ ระเบียบ ก.บ.ศ.ว่าด้วย หลักเกณฑ์การติดตั้งและย้ายโทรศัพท์ของทางราชการ พ.ศ.2551 ซึ่งจะช่วยให้ข้าราชการศาลเกิดความคล่อง ตัวสามารถติดต่อกันได้รวดเร็ว ซึ่งจะทำให้ศาลสามารถ แก้ไขปัญหาสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้ทันที่

ประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย บริหารงานศาลยุติธรรม โดยมีได้ละเลยและได้ให้ความสนใจดูแล“ข้าราชการศาลยุติธรรม” หรือเรียกกันทั่วไปว่า เจ้าหน้าที่ธุรการศาล

ในฐานะผู้บริหารสูงสุดของศาลยุติธรรม ประธานศาลฎีกา ได้กำหนดนโยบายการบริหารงานให้ครอบคลุมทั่วถึง ทั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรม สำหรับข้าราชการศาลยุติธรรม ประธานศาลฎีกาได้เห็นชอบให้ แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ.2544 เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่และสอดคล้อง กับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ต่อมาคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม หรือ ก.ค.ต.ตอบสนองนโยบายประธานศาลฎีกาโดยดำเนินการ ออกระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม ว่าด้วยการ บริหารงานบุคคลของสำนักงานศาลยุติธรรมฉบับใหม่ขึ้นใช้ในปัจจุบัน

พัฒนาระบบสวัสดิการข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

วงการราชการ “สวัสดิการ” นั้นถือเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญ เพราะเป็นองค์ประกอบที่เสริมสร้างขวัญและกำลังใจคนทำงาน

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ซึ่งเป็นข้าราชการ มาตลอดช่วงชีวิตการทำงานประจักษ์แจ้งถึงหัวใจการรับราชการ เห็นความสำคัญของการจัดงานสวัสดิการให้แก่ข้าราชการ เมื่อได้ เป็นผู้บริหารสูงสุดการทำงานจึงบริหารงานลงลึกไปถึงการดูแล รายละเอียดการจัดสวัสดิการต่างๆ ของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรม

โดยมีการ “จัดตั้งกองสวัสดิการศาลยุติธรรม” ขึ้น มีฐานะเป็นหน่วยงานภายในสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อทำหน้าที่ ในการวางแผนและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ และสิทธิ ประโยชน์เกื้อกูลให้แก่ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ลูกจ้าง และบุคลากรประเภทอื่นๆของศาลยุติธรรม

ในรอบวาระการดำรงตำแหน่ง ประธานศาลฎีกาดูแลจัดสรรและปรับสวัสดิการ

ให้แก่ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรมถึง 18 รายการ ประกอบด้วย

- สวัสดิการอาคารชุดพักอาศัยข้าราชการ
ตุลาการศาลยุติธรรม (นนทบุรี)
- สวัสดิการอาคารชุดพักอาศัยข้าราชการ
ตุลาการศาลยุติธรรม (แจ้งวัฒนะ)
- สวัสดิการอาคารชุดพักอาศัยข้าราชการฝ่าย
ตุลาการศาลยุติธรรม(ซอยเสนานิคมและตลิ่งชัน)
- สวัสดิการสินเชื่อโครงการต่างๆ ที่ได้จัดทำ
ข้อตกลงร่วมกับธนาคารพาณิชย์
- งานประกันชีวิตของข้าราชการตุลาการ
ศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรมที่ปฏิบัติ
งานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้และ
พื้นที่เสี่ยงภัย
- งานประกันชีวิตโครงการเกษียณอายุ
ราชการครบอายุ 60 ปี
- งานการฃาปนกิจสงเคราะห์ศาลยุติธรรม
- งานตรวจสอบสุขภาพประจำปี
- หน่วยแพทย์ศาลยุติธรรม
- บัญชีเงินบริการและเงินสวัสดิการสำนักงาน
ศาลยุติธรรม
- เงินคูปูลนิธิประมาณ ๗๐๐ บาท
- สวัสดิการศูนย์เลี้ยงเด็ก
- สวัสดิการจัดซื้อเครื่องดื่มรายเดือน
- จัดทำบัตรส่วนลดการเติมน้ำมันเชื้อเพลิง
ของสถานีบริการน้ำมัน ปตท.
- ข้าราชการและลูกจ้างขอรับเงินสงเคราะห์
กรณีประสบภัย
- ศูนย์อาหารสวัสดิการและเงินสวัสดิการ
สำนักงานศาลยุติธรรม
- งานจำหน่ายสินค้าที่ระลึก
- การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

ศาลยุติธรรม

เมื่อ “คน” คือ หัวใจขององค์กร การบริหารจัดการองค์กรจะสมบูรณ์พร้อมได้ต้องทำให้ “คนพร้อม” จะเดินไปทำงาน งานศาลยุติธรรม คือ งานบริการความเป็นธรรม หากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเป็นธรรม ไม่พร้อม แล้ว คงยากที่จะดูแลให้บริการความเป็นธรรมเกิดแก่ประชาชน

หากพิจารณาถึงผลงานการจัดระเบียบและบริหารบุคลากรในองค์กรราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรมของนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกาข้างต้นแล้ว เห็นได้ว่านอกจากจะมีนโยบายให้ข้าราชการของศาลยุติธรรมบริการประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรมที่รวดเร็วเป็นธรรม และเสมอภาคแล้ว

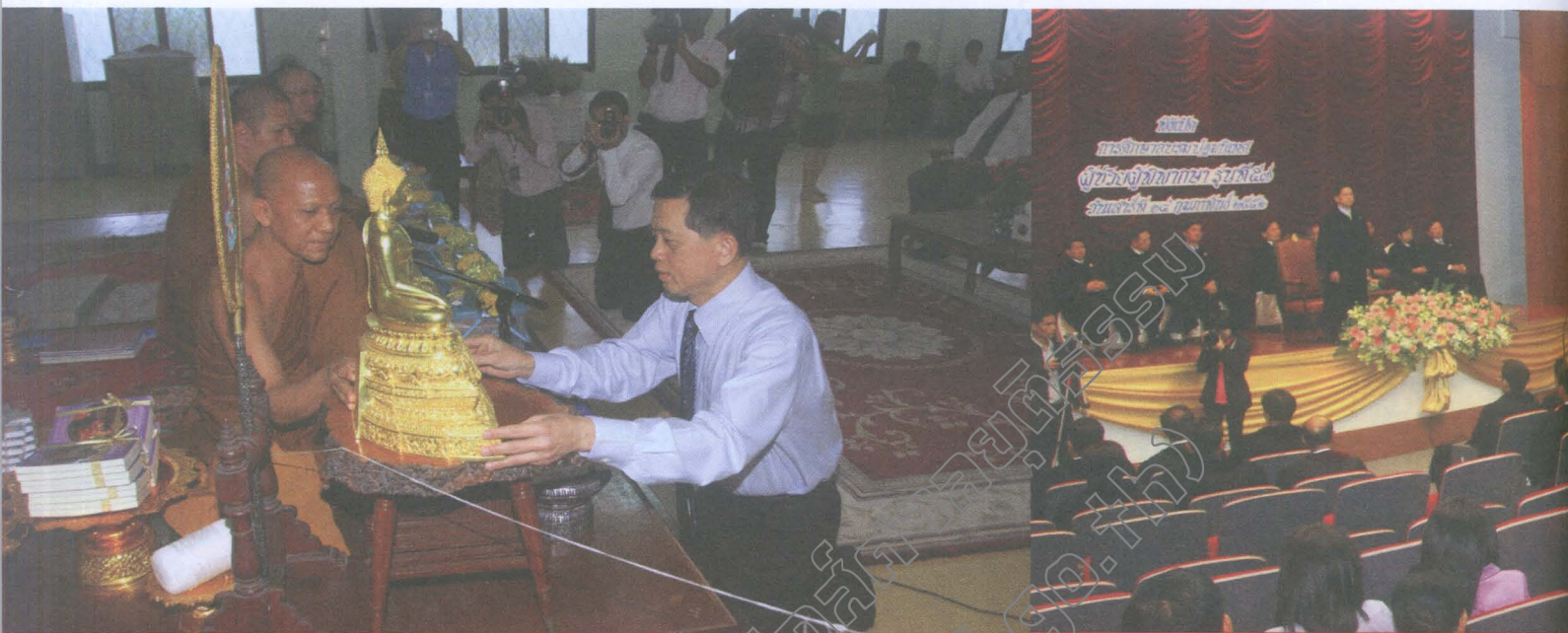
ประธานศาลฎีกายังใช้นโยบายดังกล่าวบริหารให้ผู้ใต้ปกครองได้รับการดูแลอย่างเป็นธรรมและทั่วถึงเช่นกัน.

เพื่อวิสัยทัศน์

บุคลากร พัฒนานาองค์กรอัจฉริยะ

ในโลกยุคปัจจุบันที่วิทยาการและเทคโนโลยีหลากหลายสาขาได้พัฒนา
ต่อเนื่องมาอย่างไม่หยุดยั้ง ทุกภาคส่วนของสังคมและวงการต่างๆ
ย่อมต้องมีการปรับตัวเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแสวงหาสารสนเทศใหม่ๆ
เพื่อให้องค์กรก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่ทวีความรวดเร็ว

“ศาลยุติธรรม” เป็นองค์กรหนึ่งซึ่งมองเห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสังกัดได้พัฒนาตนเอง โดยการเปิดโลกทัศน์สำหรับการรับรู้สิ่งใหม่ๆ เข้ารับการอบรม สัมมนา และการศึกษาเล่าเรียนภายใต้งบประมาณแผ่นดินงานและโครงการที่จัดวางไว้ในระดับยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาบุคลากร

ภายหลังจากศาลยุติธรรมแยกออกจากกระทรวงยุติธรรมเมื่อปี 2543 โดยมีสำนักงานศาลยุติธรรมทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ศาลยุติธรรมจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรของศาลยุติธรรมขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพการทำงานของศาลยุติธรรม

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรของศาลยุติธรรมเป็นอย่างดี หลังจากเข้ารับตำแหน่งจึงเดินทางวางแผนทางเพื่อ “พัฒนาระบบการยุติธรรมและปฏิรูปกฎหมาย” โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไปฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาเล่าเรียนทั้งในและต่างประเทศ และเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายเฉพาะทางซึ่งเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการสนับสนุนบุคลากรของศาลยุติธรรมให้ได้รับการพัฒนาความรู้และความสามารถ

ทั้งในกรอบความรู้ด้านกฎหมายและการบริหารคดี และนำแบบอย่างของการบริหารจัดการด้านกระบวนการยุติธรรมนานาชาติมาปรับหรือประยุกต์ใช้กับกระบวนการยุติธรรมของไทย

อันจะนำมาสู่ความทัดเทียมกันระหว่างกระบวนการยุติธรรมไทยกับนานาชาติ

ประธานศาลฎีกาได้วางนโยบายเน้นการพัฒนาบุคลากรของศาลยุติธรรมอย่างกว้างขวางและครอบคลุมทั้งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรม เป้าหมายการจัดการองค์ความรู้ของบุคลากรศาลยุติธรรมของนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงอยู่บนพื้นฐานที่เรียกว่า

“พัฒนางาน พัฒนาคน และพัฒนาองค์กร”

ลำดับแรก นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา มอบหมายให้ผู้บริหารศาลยุติธรรมรวบรวมองค์ความรู้ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ใน “ตัวบุคคล” หรือ “เอกสาร” ภายในศาลยุติธรรมมาพัฒนาให้เป็นระบบเพื่อให้ทุกคนในองค์กร สามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด

ผลสรุปการจัดการความรู้ของบุคลากรศาลยุติธรรมแบ่งออกเป็น 6 กระบวนการ และประธานศาลฎีกา มอบหมายให้ศาลยุติธรรมนำไปปฏิบัติ ได้แก่

- (1) กำหนดความรู้หลักที่จำเป็น หรือสำคัญต่องาน
- (2) ค้นหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) ปรับปรุงและดัดแปลง หรือสร้างความรู้ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมต่อการใช้งาน
- (4) ปรับประยุกต์ใช้ความรู้ในงาน
- (5) นำประสบการณ์จากการทำงาน มาเขียนขึ้นเป็นองค์ความรู้
- (6) ปรับปรุงชุดความรู้ให้ครบถ้วน ลุ่มลึก และเชื่อมโยงให้เหมาะสมแก่งาน

ภายหลังจากทำบันทึกข้อตกลงในปิงบประมาณ
2550 - 2552 หรือในช่วงการบริหารงานของนายวิรัช ลิ้มวิชัย
ประธานศาลฎีกา ได้มีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมต่างประเทศ
14 หลักสูตร ประกอบด้วย

กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครอง

สิทธิมนุษยชน University of Nottingham อังกฤษ

กฎหมายอาชญากรรมระหว่างประเทศ

Leiden University ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

การบริหารงานศาลยุติธรรม Kyushu University ญี่ปุ่น

กฎหมายสิ่งแวดล้อม Victoria University แคนาดา

การบริหารงานศาลยุติธรรม

University of Canterbury นิวซีแลนด์

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

University of Hawaii สหรัฐอเมริกา

สิทธิมนุษยชนและการบริหารกระบวนการยุติธรรม

ทางอาญา University of Nottingham อังกฤษ

กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ Leiden University

ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

กฎหมายการค้าระหว่างประเทศและภาษีอากร

Duke University สหรัฐอเมริกา

การบริหารงานศาลยุติธรรมและการนำเทคโนโลยี

มาใช้ในการพัฒนางาน University of New South Wales

ออสเตรเลีย

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท Pepperdine University

ประเทศสหรัฐอเมริกา

กฎหมายสิ่งแวดล้อม University of New South Wales

ประเทศออสเตรเลีย

การบริหารกระบวนการยุติธรรม Kyushu University ประเทศญี่ปุ่น

กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค University of California, Berkeley

ประเทศสหรัฐอเมริกา

ทั้งนี้หลังจากเข้ารับการฝึกอบรม
14 หลักสูตร ข้างต้นเสร็จสิ้นแล้ว
มีการประเมินผล พบว่า
ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม
และข้าราชการศาลยุติธรรม
สามารถนำองค์ความรู้
และประสบการณ์ที่ได้รับ
จากการฝึกอบรมในแต่ละ
หลักสูตรมาพัฒนาการปฏิบัติงาน
ของตนเอง และพัฒนาองค์กรศาล
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์
ของนายวิรัช ลิ้มวิชัย
ประธานศาลฎีกา

ในการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อ "รับทุน" ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ
ปรากฏว่าข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรม
ในส่วนภูมิภาคให้ความสนใจสมัครรับทุนจำนวนมาก การเปิดดำเนินการคัดเลือก
ในส่วนกลางเพื่อให้ข้าราชการผู้สนใจสมัครสอบคัดเลือกต้องมีภาระค่าใช้จ่าย
ในการเดินทาง

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา มีความห่วงใยและต้องการเอื้ออำนวย
ความสะดวกให้แก่ข้าราชการ ในส่วนภูมิภาคจึงให้ใช้ "สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาศาล 2-9"
เป็นสถานที่สอบข้อเขียนในส่วนภูมิภาค โดยมีการนำระบบการสื่อสาร
อินเทอร์เน็ต มาปรับใช้เป็นช่องทางส่งข้อสอบทาง e-mail ไปยังสำนักงานอธิบดี
ผู้พิพากษาศาล 2-9 แล้วทำการสอบพร้อมกับข้าราชการส่วนกลาง

แนวทางนี้ถือได้ว่า นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา
ได้สร้างความเท่าเทียม ประหยัด รวดเร็ว เสมอภาค ให้เกิดในหมู่
ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรม

ส่งเสริมทุนการศึกษา ภายในประเทศ

แม้ประธานศาลฎีกาจะให้ความสำคัญกับทุนนอก หรือการไปศึกษาต่างประเทศของบุคลากรในศาลยุติธรรม แต่ก็ไม่ได้ละเลยการศึกษาภายในประเทศ โดยได้สนับสนุนให้มี “ทุนการศึกษาในประเทศ” เกิดขึ้นเพื่อบริการส่งเสริมให้ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรมได้เพิ่มพูนความรู้ทางด้านต่างๆ อันเป็นการยกระดับทรัพยากรบุคคลของศาลยุติธรรมให้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จัดให้มีการมอบทุนการศึกษาต่อแก่ “ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรม เพื่อเข้ารับการอบรม สัมมนา และศึกษาเล่าเรียนต่อทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

ระดับปริญญาตรี (บัณฑิต) มีสาขาวิชาที่ส่งเสริมและสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ข้าราชการศาลยุติธรรมเพื่อศึกษาเล่าเรียนต่อทั้งในมหาวิทยาลัยของภาครัฐทั้งที่เป็นมหาวิทยาลัยแบบเปิดและแบบปิดรวมถึงในมหาวิทยาลัยของภาคเอกชน ในสาขาดังต่อไปนี้

1. นิติศาสตร์
2. รัฐศาสตร์
3. รัฐประศาสนศาสตร์
4. บริหารธุรกิจ
5. บัญชีและการเงิน
6. ภาษาต่างประเทศ
7. วารสารศาสตร์หรือนิเทศศาสตร์
8. บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
9. เทคโนโลยีสารสนเทศ
10. วิทยาการคอมพิวเตอร์

ระดับปริญญาโท (มหาบัณฑิต และบัณฑิตศึกษา)

1. นิติศาสตร์
2. รัฐศาสตร์
3. รัฐประศาสนศาสตร์
4. บริหารธุรกิจ
5. บัญชีและการเงิน
6. ภาษาต่างประเทศ
7. วารสารศาสตร์หรือนิเทศศาสตร์
8. บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
9. เทคโนโลยีสารสนเทศ
10. วิทยาการคอมพิวเตอร์

ระดับปริญญาเอก (ดุษฎีบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา)

1. นิติศาสตร์
2. รัฐศาสตร์
3. รัฐประศาสนศาสตร์
4. บริหารธุรกิจ
5. บัญชีและการเงิน
6. การบริหารทรัพยากรมนุษย์
7. สังคมศาสตร์
8. การพัฒนาธรรมภิบาล

นำธรรมชาติมาพัฒนาบุคลากร

นอกจากการพัฒนาบุคลากร โดยการจัดหลักสูตรเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ แล้วนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังลงลึกถึงการพัฒนาจิตใจคนว่าจำเป็นที่คนจะต้องได้รับการอบรมบ่มเพาะทางด้าน

“จริยธรรม คุณธรรม” โดยเฉพาะวิชาชีพตุลาการ และข้าราชการศาลยุติธรรมถือเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ

ดังนั้น ท่านจึงวางนโยบายให้ศาลยุติธรรม นำการพัฒนาอบรมจิตใจแบบพุทธมาใส่ไว้เป็นหลักสูตร การอบรม โดยกำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรมต้องปฏิบัติธรรม

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ได้ผลักดันเรื่องนี้ โดยเสนอคณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) ซึ่งมีมติให้ความเห็นชอบ กำหนดให้มีการบรรจุเรื่อง “การปฏิบัติธรรม” ไว้ใน การอบรมหลักสูตรฝึกอบรมของสถาบันพัฒนาข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

โดยมีเป้าหมายให้ข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรม ข้าราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้าง ศาลยุติธรรมได้รับการพัฒนาจิต ผ่านการปฏิบัติธรรม ให้ผู้ปฏิบัติเจริญสติด้วยการถือศีลฝึกสมาธิเพื่อให้เกิด ปัญญา โดยการศึกษาธรรมะด้วยวิธีธรรมชาต ผู้ปฏิบัติ สามารถที่จะนำเอาหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

ประธานศาลฎีกาประสงค์จะให้ข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมทุกคน รู้จักวิธีครองตน ครองคน และครองงาน รู้เหตุ รู้ผล รู้จักประมาณตน ทำจิตใจให้ผ่องใส ทั้งยังเป็นการบำเพ็ญบารมีสามารถ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง โดยสามารถนำ ธรรมะมาใช้ในการดำรงชีวิตอันจะเป็นประโยชน์ ทั้งต่อตนเอง สังคมและประเทศชาติ

ที่ผ่านมาสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรมได้สนองรับนโยบายดังกล่าว โดยได้จัดปฏิบัติธรรม ในวัดป่าหลายแห่ง และดำเนินการมาหลายรุ่น ข้าราชการ ของศาลยุติธรรมทุกระดับให้ความสนใจเข้าพัฒนาจิต เพื่อพิทักษ์ระบบคุณธรรมทั้งของตนเองและองค์กร ศาลยุติธรรมตามวัตถุประสงค์ของประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ผู้ส่งเสริมหลักธรรมครองตน ครองคน และครองงาน

ความสัมพันธ์และร่วมมือ ระหว่างประเทศ

เมื่อเข้ารับตำแหน่งประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ต้องมีภารกิจปฏิบัติราชการ เกี่ยวกับการต่างประเทศตามบทบาทประธานศาลฎีกา ของประเทศเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ โดยจะต้องมีวาระ การเดินทางเปิดตัวเยี่ยมเยียนศาลเพื่อนบ้าน และศึกษาดูงานศาลต่างประเทศเพื่อประโยชน์ ในการบริหารศาลยุติธรรม

ขณะที่เรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ ในประเด็นกฎหมายต่างๆ ที่ศาลยุติธรรมมีบทบาท เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบดำเนินการ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ได้ลงมือปฏิบัติรวมทั้งมอบหมาย ผู้พิพากษาประจำสำนักประธานศาลฎีกา ร่วมทำงานจนราชการระหว่างประเทศลุล่วง ในหลายภารกิจสำคัญ

อาทิเช่นที่ “ประเทศญี่ปุ่น” นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ส่งผู้แทนเจรจา จัดทำสนธิสัญญาโอนตัวผู้กระทำความผิดและความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา ในคดีอาญากับประเทศญี่ปุ่น การส่งผู้แทนศาลยุติธรรมเข้าร่วมประชุมคณะทำงาน ว่าด้วยการอนุญาตตุลาการและการประนอมข้อพิพาท ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และกรุงเวียนนาประเทศออสเตรีย

ทั้งนี้ ระบบอนุญาตตุลาการ และการประนอมข้อพิพาท ถือเป็นความยุติธรรมทางเลือก ที่ศาลยุติธรรมของไทยให้ความสำคัญ โดยตลอดระยะเวลาดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย มีนโยบายสนับสนุนให้ศาลยุติธรรมใช้ระบบอนุญาตตุลาการ และการไกล่เกลี่ย ประนอมข้อพิพาทเป็นทางเลือกของประชาชนผู้มีความคิดความในศาล เพราะเป็นการทำให้คดีความยุติลงได้ ด้วยความพึงพอใจของ “คู่ความ” อีกทั้งยังรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่าย การไปประชุมคณะทำงาน ว่าด้วยการอนุญาตตุลาการและการประนอมข้อพิพาทจึงถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำมาพัฒนา และปรับปรุงวิธีระงับข้อพิพาทของศาลยุติธรรม เพื่อให้ช่องทางลดปริมาณคดีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ได้ไปประชุม ศึกษาดูงาน ที่ศาลสูงมาเลเซีย และศาลฎีกาสิงคโปร์ ในการนี้ได้เข้าพบ Dato' Abdul Hamid Bin HaJi Mohamad ประธานศาลสูงแห่งสหพันธรัฐมาเลเซียและ Justice Andrew Phang Boon Leong ผู้พิพากษาศาลฎีกา และคณะผู้พิพากษาของศาลฎีกาสิงคโปร์

ทั้งนี้ เนื่องจาก “ศาลฎีกา” ของไทยกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการสร้างใหม่ การดูงานศาลสูงประเทศมาเลเซีย และประเทศสิงคโปร์ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดูสถาปัตยกรรม ศาลสูงของทั้งสองประเทศ เพื่อนำมาเปรียบเทียบหรือเป็นข้อมูลในการพัฒนาจัดสร้างศาลฎีกาไทย ให้สมบูรณ์แบบทัดเทียมนานาประเทศ

ประธานศาลฎีกายังไปร่วมประชุมเพื่อจัดทำ
ความร่วมมือทางวิชาการและการศาลเกี่ยวกับกฎหมาย
สิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ กับประเทศอินเดียตามคำเชิญ
ของ “สมาคมนักกฎหมายแห่งเอเชียและแปซิฟิก”

Asia Pacific Jurist Association –APJA ที่ประเทศอินเดีย
และได้เข้าพบ Dr. Mukundakam Sharma

ประธานศาลสูงแห่งเดลี และ Sh Hansraj Bharadwaj
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมายและการยุติธรรมอินเดีย
โดยที่ผ่านมศาลฎีกาของไทยได้เปิด “แผนกคดีสิ่งแวดล้อม”
ในศาลฎีกาขึ้นมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว
ซึ่งปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมมีจำนวนมากและสลับซับซ้อน
“ผู้พิพากษา” จำเป็นต้องเพิ่มเติมความรู้หลักกฎหมาย
สิ่งแวดล้อม และหลักในการใช้ดุลพินิจตัดสินคดีสิ่งแวดล้อม

การเดินทางไปประชุมกฎหมายสิ่งแวดล้อม
ระหว่างประเทศ ทำให้นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา
ได้องค์ความรู้กฎหมายสิ่งแวดล้อมระดับสูงระหว่างประเทศ
มาถ่ายทอดภายในศาลไทยและถือเป็นประโยชน์
ต่อการพัฒนาการวินิจฉัยคดีสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

การเดินทางปฏิบัติราชการระหว่างประเทศ
ที่สาธารณรัฐประชาชนจีน และเขตพิเศษฮ่องกง
นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ไปร่วมประชุม
หารือแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการ “พิจารณาคดี
ในศาลสูง และกระบวนการยุติธรรม” ได้เข้าพบกับ
Mr. Shen Deyong รองประธานศาลฎีกา
สาธารณรัฐประชาชนจีน และเข้าพบ
Mr. Andrew LI Kwok-nang
ประธานศาลอุทธรณ์สูงสุดแห่งเขตพิเศษฮ่องกง

ส่วนการประชุมที่สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐ
ฮังการี และสาธารณรัฐโครเอเชีย ประธานศาลฎีกา
ได้พบประธานศาลฎีกาอิตาลี ประธานศาลฎีกาฮังการี
และประธานศาลฎีกาโครเอเชีย และเดินทางนโยบาย
เยี่ยมศาลเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว เข้าพบ Mr. Khammy XAYAVONG
ประธานศาลประชาชนสูงสุดแห่ง สปป.ลาว

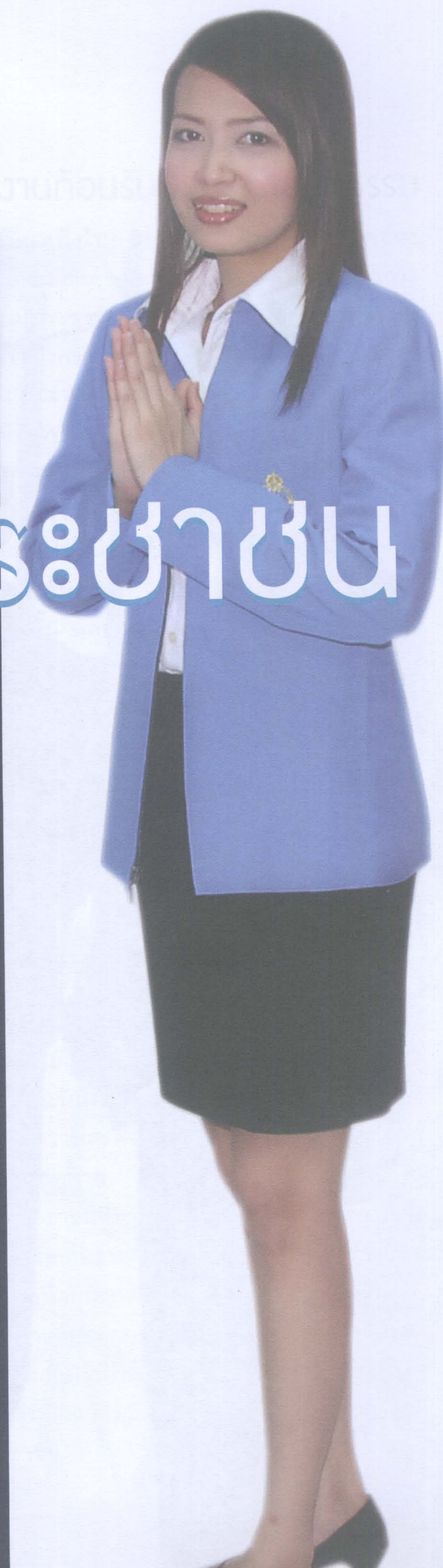
จากนั้นรัฐมนตรีหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล
ด้านการพิจารณาคดีในศาลฎีกาและกระบวนการยุติธรรม
และมีโอกาสเข้าพบ Mr. Dang Quang Phuong
รองประธานศาลสูงสุดสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
เมื่อคราวไปเยือนประเทศเวียดนาม โดยโอกาสนี้
ได้หารือแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการพิจารณาคดีในศาลสูง
และกระบวนการยุติธรรม จากนั้นเยือนประเทศอินโดนีเซีย
เข้าเยี่ยมคารวะ Prof. Dr. H.Bagir Manan
ประธานศาลสูงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และมีการประชุม
หารือแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการพิจารณาคดีในศาลสูง
และกระบวนการยุติธรรม.

มิติใหม่บริการเชิงรุก ความยุติธรรมใกล้มือประชาชน

“บริการด้วยรอยยิ้ม
จากศาลยุติธรรม”

สโลแกนหรือคำขวัญของพนักงานต้อนรับ
ประจำศาลยุติธรรม ซึ่งถือเป็นมิติใหม่แห่งการให้บริการ
ความยุติธรรมเชิงรุกของศาลยุติธรรม
และนับเป็นการปรับโฉมงานบริการ
ประชาชนของศาลยุติธรรมทั่วประเทศในรอบ 125 ปี
ที่สถาบันศาลแห่งนี้ถือกำเนิดขึ้น

ศาลแพ่ง

พนักงานต้อนรับสื่อฟ้า คือพนักงานต้อนรับประจำศาลยุติธรรม

เป็นหนึ่งในผลงานแห่งความภาคภูมิใจของ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ผู้คิดโครงการ ขึ้นมาโดยมีประชาชนเป็นตัวตั้ง มุ่งหวังให้ประชาชน สามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม ประหยัด และทั่วถึงแบบ **Service Mind** หรือการมีจิตใจให้บริการที่ดีของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม เพราะประชาชนผู้มีบรรดาศักดิ์เมื่อมาศาล ย่อมมาด้วยความไม่พอใจกล่าวหากใจ และสิ่งสำคัญ ประชาชนอาจไม่เข้าใจหรือขาดความรู้เรื่องกฎระเบียบ ในการติดต่อไปศาล

ดังนั้น นอกจากความยุติธรรมที่ประชาชน ทุกคนในสังคมต้องการแล้ว ความเอาใจใส่ในด้าน การให้บริการประชาชนจากศาลยุติธรรมก็เป็นสิ่งที่ ประธานศาลฎีกาเชื่อมั่นว่า “ประชาชน” ผู้มี ศักดิ์ความต้องการจากศาลยุติธรรมอย่างมากเช่นกัน

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา เล็งเห็นและใส่ใจกับเรื่องนี้ จึงได้กำหนดนโยบาย อย่างชัดเจน ในการเน้นให้ศาลยุติธรรมต้องเป็นศาล ที่ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก และเมื่อประชาชน เข้าถึงศาลแล้วจะต้องรู้ว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไร จึงวางนโยบายให้ศาลยุติธรรมทั่วประเทศต้องจัดให้มี พนักงานต้อนรับประจำศาลทำหน้าที่ต้อนรับ และอำนวยความสะดวกตั้งแต่วันที่แรกที่ประชาชน ก้าวเข้าสู่ประตูศาล

ประชาชนที่มาติดต่อราชการจะต้องทราบระยะเวลาในการติดต่อราชการแต่ละขั้นตอนว่าต้องใช้เวลา เท่าใด และเมื่อมีปัญหาข้อขัดข้องเกิดขึ้นจะต้องมี เจ้าหน้าที่ศาลคอยตอบปัญหาให้ โดยต้องไม่ปล่อยให้ ประชาชนสับสนไร้ที่พึ่งขาดความเข้าใจกฎระเบียบ และถูกกลุ่มมิจฉาชีพแฝงตัวหากินกับความเดือดร้อน ของประชาชน

ทั้งนี้ เมื่อประชาชนได้รับการบริการเพื่อให้เข้าถึงศาลด้วยความรวดเร็วแล้ว ความรวดเร็วที่ประธานศาลฎีกาหมายมั่นนี้ยังต้องยืนอยู่บนพื้นฐานที่ว่ารวดเร็วอย่างเป็นธรรม และประหยัดอีกด้วย นโยบายของนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงเน้นย้ำให้ศาลยุติธรรมทั่วประเทศต้องให้บริการงานคดีแก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว เป็นธรรม ประหยัด โดยผู้มาศาลต้องไม่มีการเสียค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อให้คำว่าศาลยุติธรรมเป็นที่พึงสวดท้ายของประชาชนเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง

หากกล่าวถึงยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม พ.ศ.2549-2552 เป็นยุทธศาสตร์ที่อดีตผู้บริหารศาลยุติธรรมวางแผนไว้ให้ผู้บริหารรุ่นต่อมาสืบสานให้สัมฤทธิ์ผล ยุทธศาสตร์การให้บริการประชาชนของสำนักงานศาลยุติธรรมถูกจัดให้เป็น “ยุทธศาสตร์ 5” ของแผนหลัก

เมื่อประธานศาลฎีกานายวิรัช ลิ้มวิชัย เข้าสู่อำนาจก็ไม่รีรอที่จะเดินหน้าผลักดันให้ยุทธศาสตร์ 5 การให้บริการประชาชนของสำนักงานศาลยุติธรรมเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีการกำหนดตัวชี้วัดของผลงานไว้ว่า ประชาชนผู้รับบริการต้องมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของศาลยุติธรรมไม่ต่ำกว่า 80% ในปี 2552 หรือก็คือในยุคที่ท่านเป็นผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน นั่นเอง

ภายหลังจากวางนโยบายและมอบแนวทางด้านการฝึกอบรมหลักสูตร “จิตใจให้บริการ (Service Mind) “ศาลยุติธรรมที่ประชาชนเข้าถึงได้” ให้ผู้บริหารศาลยุติธรรมและพนักงานต้อนรับของหน่วยงานส่วนกลางศาลในกรุงเทพและศาลในภาค 1-9 นำไปปฏิบัติ ศาลยุติธรรมทั่วประเทศตื่นตัวลุกขึ้นมาทำงานบริการเชิงรุกจัดพนักงานต้อนรับประจำสำนักงานศาลยุติธรรม โดยประธานศาลฎีกาเป็นผู้วางแนวคิด **สาวเสื่อฟ้า** ซึ่งเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมที่แต่งกายด้วยชุด **เสื่อสุทสีฟ้า กระโปรงดำ**

เพื่อให้สง่างามสมศักดิ์ศรีสถาบันศาลยุติธรรม และนอกจากสาวเสื่อฟ้ายังมี “หนุ่มเสื่อฟ้า” พนักงานต้อนรับซึ่งเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมชายมาร่วมด้วย ช่วยกันให้บริการประชาชน

ปัจจุบัน “หนุ่มสาวเสื่อฟ้า” ถือกำเนิดขึ้นแล้วตามวิสัยทัศน์ยาวไกลของประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ผู้เล็งเห็นว่าพนักงานต้อนรับเสื่อฟ้าจะเป็นปราการด่านแรกที่ประชาชนผู้มารับบริการที่ศาลยุติธรรมจะต้องพบเจอก่อน พนักงานต้อนรับเสื่อฟ้าจึงถือเป็นผู้มีภารกิจ สร้างความประทับใจให้กับประชาชนที่มาใช้บริการศาล และทุกวันนี้ศาลยุติธรรมทั่วประเทศก็มีพนักงานต้อนรับเสื่อฟ้าไว้บริการประชาชนเป็นมาตรฐานเดียวกัน

ภายหลังการมอบนโยบายแล้วตลอดระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาทั้งในได้ลงมาสั่งการและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ได้มอบหมายให้สำนักงานศาลยุติธรรมจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการกำหนดหลักสูตรวิทยากรอบรมพนักงานต้อนรับประจำศาลยุติธรรมในแต่ละภาคๆ ละ 2 คน รวม 17 คน ขึ้นเป็นครั้งแรก ทั้งนี้เพื่อให้ “วิทยากร” ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนี้ทำหน้าที่ผู้อบรมพนักงานต้อนรับประจำศาลยุติธรรม การอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่พนักงานต้อนรับประจำศาลยุติธรรมครั้งแรกจึงเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 18 -19 พฤษภาคม 2552 และอบรมไปยังศาลยุติธรรมภาคต่างๆ ทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 19 ครั้ง

ขณะนี้ศาลยุติธรรมมี “พนักงานต้อนรับประจำศาล” จำนวน 500 คนที่เปี่ยมไปด้วยทักษะความรู้ มนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีจิตใจให้บริการ (Service Mind) และมีบุคลิกภาพที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้มีอรรถคดีในยามมาติดต่อราชการศาล

เป้าประสงค์ที่เกิดขึ้นทางตรงจากการอบรมวิทยากรพนักงานต้อนรับประจำศาล คือ การผลิตพนักงานต้อนรับประจำศาล และบ่มเพาะประสบการณ์ด้านการต้อนรับ ขณะเดียวกันเกิดผลประโยชน์ทางอ้อมที่ประธานศาลฎีกาได้เล็งเห็นอยู่แล้วก็คือ การร่วมกันทำกิจกรรมนี้จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของบุคลากรภายในศาลและสามารถพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพของตนเองแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกทางหนึ่งด้วย

ความเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาข้างต้น วันนี้สัมผัสได้เพียงแค่ก้าวย่างเข้าไปยังศาลยุติธรรมทุกแห่ง เราจะพบกับภาพของชายหนุ่มและหญิงสาวในเครื่องแบบ “สีฟ้า” ในท่ายืนยิ้มแย้มสดใสคอยให้การต้อนรับ และใช้ข้อข้องใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมด้วยมิตรไมตรี ราวกับได้สโลแกน “บริการด้วยรอยยิ้ม จากใจศาลยุติธรรม”

ชำระค่าธรรมเนียมศาลผ่านบัตรเครดิต

นอกเหนือจากริเริ่มโครงการพนักงานต้อนรับประจำศาลแล้ว การทำธุรกรรมทางการเงินประธานศาลฎีกายังมีแนวคิดเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน โดยเปิดรับชำระ “ค่าธรรมเนียมศาลด้วยบัตรเครดิต” ซึ่งที่ผ่านมาได้รับเป็น “เงินสด” อย่างเดียวดังนั้นจึงถือว่าแนวคิดนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการธุรกรรมทางการเงินครั้งสำคัญของศาลยุติธรรม

ทั้งนี้ที่มาของนโยบายให้บริการรับชำระค่าธรรมเนียมผ่านบัตรเครดิตเพื่อให้เกิดความสะดวกกับประชาชนเกิดขึ้นสืบเนื่องจากนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา เห็นว่า ประชาชนยามเมื่อมีคดีความย่อมพบกับความเดือดร้อน เพราะการขึ้นศาลจะต้องมีการเตรียมเงินที่จะใช้จ่ายในคดี ไม่ว่าจะเป็น ค่าทนาย ค่าธรรมเนียมศาล ค่าเดินทางระหว่างการติดต่อคดีความ ฯลฯ

ประธานศาลฎีกามีปณิธานแน่วแน่
ที่จะให้ประชาชนผู้มีอรรถคดีเข้าถึงความยุติธรรม
ที่สะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม ประหยัดทั่วถึง
เป็นหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน
และเป็นเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพ
ในกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้น จึงใส่ใจดำเนินโครงการรับชำระค่าธรรมเนียมผ่านบัตรเครดิตซึ่งถือเป็นวิธีที่ใกล้ตัวประชาชน ที่ศาลสามารถเอื้ออำนวยให้ประชาชนที่ขาดเงินสดมีทางเลือกในการชำระค่าธรรมเนียมกับศาลเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ในการดำเนินการมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับเงินด้วยบัตรเครดิต โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการเงิน พ.ศ. 2545 ข้อ 9 มาใช้บังคับ พร้อมทั้งติดต่อบริษัทผู้ให้บริการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต

เบื้องต้นโครงการชำระค่าธรรมเนียมด้วยบัตรเครดิตได้นำร่องใช้กับศาล 3 แห่ง คือ ศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และศาลแพ่งธนบุรี โดยเปิดให้บริการครั้งแรกตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2552 และจะขยายผลใช้บังคับในศาลยุติธรรมทั่วประเทศ

ชำระค่าปรับประกันตัวผ่านบัตรเครดิต

นับตั้งแต่เปิดดำเนินการรับชำระค่าธรรมเนียมคดีแพ่งผ่านบัตรเครดิต เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2552 เป็นต้นมา ประชาชนให้การตอบรับและพอใจนโยบายนี้ของนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงทำให้ท่านขยายแนวคิดนำระบบศาลรับชำระเงินผ่านบัตรเครดิตมาใช้กับ “คดีอาญา” ซึ่งในคดีอาญานั้นก็มีเรื่องธุรกรรมการเงินเข้ามาเกี่ยวข้องกับประชาชนในลักษณะเงินค่าปรับและเงินประกันตัวจำเลย

การเพิ่มช่องทางชำระหนี้ด้วยบัตรเครดิต จะช่วยลดความเดือดร้อนให้กับจำเลยหรือญาติที่ไม่อาจหาเงินสดมาชำระค่าปรับหลังศาลมีคำพิพากษาให้สามารถใช้บัตรเครดิตชำระแทนเงินสดได้ หรือกรณีจำเลยหรือญาติไม่อาจหาเงินสดหรือไม่สามารถเข้าโฉนด หรือไม่สามารถซื้อกรรมธรรม์ประกันภัย อีสรภาพมาประกันตัว หากมีบัตรเครดิตก็สามารถใช้เป็นหลักประกันขอประกันตัวกับศาลได้

ประธานศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นสมควรเพิ่มช่องทาง หรือเปิดโอกาสให้ผู้มีคดีความอาญาได้สิทธิใช้บัตรเครดิตในการชำระค่าปรับ หรือประกันตัวกับศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาคดีอาญา และเนื่องจากเป็นมาตรการใหม่ จึงต้องมีศาลนำร่องเช่นเดียวกับคดีแพ่ง ท่านจึงกำหนดให้ใช้มาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญารธนบุรี และศาลแขวงพระนครศรีอยุธยา ก่อนจะขยายไปใช้ ศาลทั่วประเทศ

นโยบายนั้นนอกจากจะเอื้อให้ประชาชนที่มีคดีอาญากับศาลได้รับความสะดวกแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นว่า นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา เห็นความสำคัญของความเท่าเทียมกันของประชาชน จึงเอื้ออำนวยความยุติธรรมให้ประชาชนผู้มีคดีความแพ่งและคดีความอาญาได้รับการบริการความยุติธรรมอย่างเสมอภาค และทั่วถึงกัน ตามคติพจน์ของท่านที่ว่า “ความยุติธรรมที่รวดเร็ว เป็นธรรม และเสมอภาค”

นอกจากนั้นแล้ว นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังวางนโยบายเปิดให้บริการชำระค่าปรับด้วยเงินสดหรือบัตรเครดิต “นอกเขตศาลที่มีคำพิพากษา” ซึ่งถือเป็นการเพิ่มช่องทางและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน โครงการต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นการวางรากฐานงานบริการใหม่ของประธานศาลฎีกา ที่จะเป็นอย่างให้กับผู้บริหารศาลยุติธรรมในอนาคตถือปฏิบัติ

การปรับเปลี่ยนการบริหารงานขององค์กร โดยมองจากจุดเล็กๆ ไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ ผลงานการให้บริการเชิงรุกที่ฝากไว้นี้ จึงถือเป็นอีกหนึ่งบทที่พิสูจน์ฝีมือการบริหารงานศาลยุติธรรมของประธานศาลฎีกานายวิรัช ลิ้มวิชัย

เปิดศาลใหม่ เอื้ออำนวยความยุติธรรมสู่ประชาชน

การพัฒนาองค์กรศาลยุติธรรม เป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักของนโยบายการบริหารงานศาลยุติธรรม
ในพื้นที่ต่าง ทั่วโลกเพื่ออำนวยความสะดวกยุติธรรม ให้ประชาชนเข้าถึงได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด

หลังรับตำแหน่งประธานศาลฎีกา นายวัชร ลิ้มลิขิต จังพลักดันให้มีการเปิดศาลใหม่

ศาลจังหวัดเกาะสมุย

เปิดศาลจังหวัดสาขา

ภารกิจการจัดตั้งศาลจังหวัด เพื่อให้บริการประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ถือเป็นงานสำคัญของผู้บริหารศาลยุติธรรม ทุกยุค ทุกสมัย ระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ก็เป็นผู้บริหารคนหนึ่งที่ได้ผลักดันการจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นใหม่ โดยเป็น “ศาลสาขา” ของศาลจังหวัด

ทฤษฎีการจัดตั้งศาลสาขาขึ้นก็เพื่ออำนวยความสะดวก อำนาจความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มีคดีความและผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลจากศาลจังหวัด นั่นคือการมีศาลสาขาย่อยใกล้จะช่วยลดภาระด้านเวลา และยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางอีกด้วย เมื่อประชาชนและผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลมีโอกาสเข้าถึงศาลยุติธรรมได้อย่างรวดเร็วก็จะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีเหล่านั้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว สมดังวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศาลสาขา

ในสมัยของ นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงมีกำหนดให้เปิดศาลสาขา

สองแห่งทางภาคเหนือ คือ

ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน สาขาปาย

และศาลจังหวัดน่าน สาขาบัว

ศาลใหม่ทั้งสองแห่งปัจจุบัน

ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับคู่ความ

และผู้เกี่ยวข้องในคดีซึ่งอยู่ในพื้นที่ปายและบัว

ไม่ต้องเดินทางไกลไปขึ้นศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน

และศาลจังหวัดน่าน

ปัจจุบันศาลยุติธรรมมีพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลจังหวัดใหม่เพื่อให้บริการด้านอรรถคดีกับประชาชน
และผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม
ศาลจังหวัดใหม่เหล่านี้มีพระราชบัญญัติให้จัดตั้งขึ้นแล้ว
ประกอบด้วย

ศาลจังหวัดพิจิตร (จังหวัดนครราชสีมา)
ศาลจังหวัดวิเชียรบุรี (จังหวัดเพชรบูรณ์)
ศาลจังหวัดเวียงสระ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี)
ศาลจังหวัดชุมแพ (จังหวัดขอนแก่น)
ศาลจังหวัดเชียงคำ (จังหวัดพะเยา)
ศาลจังหวัดพระประแดง (จังหวัดสมุทรปราการ)
ศาลจังหวัดหอด (จังหวัดเชียงใหม่)
ศาลจังหวัดปากช่อง (จังหวัดนครราชสีมา)
ศาลจังหวัดสุโขทัย (จังหวัดสุโขทัย)
ศาลจังหวัดตระการพืชผล (จังหวัดอุบลราชธานี)
และศาลจังหวัดพยุหะคีรี (จังหวัดมหาสารคาม)

ศาลยุติธรรมมีความจำเป็นต้องขยายการให้บริการ
เปิดศาลระดับอำเภอในแต่ละจังหวัดก็เพื่อให้ประชาชน
และผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมได้รับความ
ยุติธรรม ความสะดวก ประหยัดอย่างทั่วถึงรวดเร็ว
ระหว่างดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา
นายวิรัช ลิ้มวิชัย จึงมีโอกาสดำเนินการดูแล
ความพร้อมในการจัดตั้งศาลจังหวัดใหม่เหล่านี้

เตรียมความพร้อมศาลใหม่

ความยุติธรรมที่ทั่วถึง ในคดีเยาวชนและครอบครัว

ในสภาพสังคมปัจจุบันที่ศีลธรรมของคนในสังคม
ตกต่ำลง บ้านเมืองเผชิญสภาวะเศรษฐกิจขาลง
และได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกถดถอย
การก่ออาชญากรรมใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย
ปริมาณคดีทั่วไปในศาลยุติธรรมจึงเพิ่มสูงขึ้น

ขณะที่ คดีเยาวชนและครอบครัว
มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างน่าวิตก และผู้เกี่ยวข้องกับการ
ยุติธรรมไทยก็ให้ความสนใจแลคดีเยาวชนและครอบครัว
เพราะเป็นเรื่องละเอียดอ่อนทั้งในกรณีเด็กและเยาวชน
ของชาติกระทำความผิด และทั้งกรณีครอบครัวซึ่งเป็น
สถาบันสำคัญของชาติมีปัญหาจนกลายเป็นคดีความ
มาให้ศาลตัดสิน

ศาลยุติธรรม จึงเป็นที่พึ่งสุดท้าย
หรือกระบวนการยุติธรรมปลายทางที่ต้องรับภาระ
ในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้เด็กและเยาวชน
ได้รับการพิจารณาพิพากษาโทษอย่างเหมาะสม
กับสภาพปัญหาของแต่ละบุคคลในแต่ละคดี
โดยผลของคำพิพากษาต้องคำนึงถึงการให้การเยียวยา
ดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีโอกาส
อยู่ในสังคมต่อไป เช่นเดียวกับต้องหาทางระงับ
ข้อพิพาทหรือตัดสินปัญหาครอบครัว
ให้เกิดความสมานฉันท์ ขณะเดียวกันก็มีการกิจ
ต้องเปิดศาลเยาวชนและครอบครัวให้เพียงพอรองรับ
กับคดีเยาวชนและครอบครัวทั่วประเทศ

โดยเฉพาะในคดีเด็กและเยาวชนซึ่งมีกฎหมาย
เฉพาะกำหนดขั้นตอนระยะเวลาควบคุมตัว
และการดำเนินคดีแตกต่างจากคดีผู้ใหญ่
ช่วงที่นายวิรัช ลิ้มวิชัย ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา
พบว่า ในหลายจังหวัด ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีเด็กและเยาวชน
เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชน
เพราะบางครั้งบางคดีเกิดในท้องที่ห่างไกลจากที่ตั้ง
ของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือศาลจังหวัด
แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการนำตัวเด็ก
และเยาวชนเดินทางไปศาลเพื่อให้ศาลนั้นๆ พิจารณา
มีคำสั่งเกี่ยวกับคดีตามขั้นตอนต่างๆ ภายในระยะเวลา
กฎหมายกำหนด ความไม่สะดวกดังกล่าวนี้เอง
อาจส่งผลทำให้เกิดการกระทบต่อสิทธิเด็กและเยาวชน

ฉะนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ประธานศาลฎีกาจึงเห็นชอบให้ศาลจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางไกล
สามารถพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวได้

ประกอบด้วย

ศาลจังหวัดเบตง

ศาลจังหวัดฝาง

ศาลจังหวัดบึงกาฬ

ศาลจังหวัดน่าน

ศาลจังหวัดหนองบัวลำภู

ศาลจังหวัดเกาะสมุย

และศาลจังหวัดตะกั่วป่า

พร้อมกันนี้ ประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง
ให้ผู้พิพากษาในศาลจังหวัดดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่
ในการพิจารณาพิพากษาคดีในเยาวชนและครอบครัว
อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย

จากนโยบายดังกล่าว ผลที่ตามมาทำให้
ผู้เกี่ยวข้องกับคดีเยาวชนและครอบครัวทั่วประเทศ
ได้รับประโยชน์โดยสามารถเข้าถึงความเป็นธรรมได้
อย่างเต็มที่และได้รับความสะดวกรวดเร็ว
จากแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในพื้นที่ เรียกว่า
ได้รับการบริการและคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว
และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
อย่างเต็มที่สมกับความตั้งใจของประธานศาลฎีกา

การปรับปรุงและปฏิรูปเขตศาล

นอกจากการกำกับดูแลการให้บริการในศาลจังหวัด
ศาลในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร นายวิรัช ลิ้มวิชัย
ประธานศาลฎีกาให้ความสนใจและต้องนับว่าเป็น
ช่วงสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจ
ในศาลกรุงเทพมหานครให้สอดคล้อง
กับสถานการณ์คดีความในกรุงเทพมหานคร
ที่มีปริมาณคดีมากขึ้น

ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีคดีความเกิดขึ้น
ในกรุงเทพมหานครมาก อันเป็นผลมาจากประชากร
ในกรุงเทพมหานครมีมากขึ้น คดีความผิดทางแพ่ง
และอาญาจึงมีมากตามไปด้วยประกอบกับ
มีการเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร
หลายพื้นที่ เมื่อนำมาบวกกับความไม่สะดวก
ของประชาชนผู้มีคดีความในกรณีเผชิญปัญหาการจราจร
ติดขัดซึ่งเป็นเรื่องปกติของกรุงเทพมหานคร
ทำให้ผู้มีคดีความเดินทางมาติดต่อศาล
ไม่สะดวกหรือไม่คล่องตัวรวดเร็ว

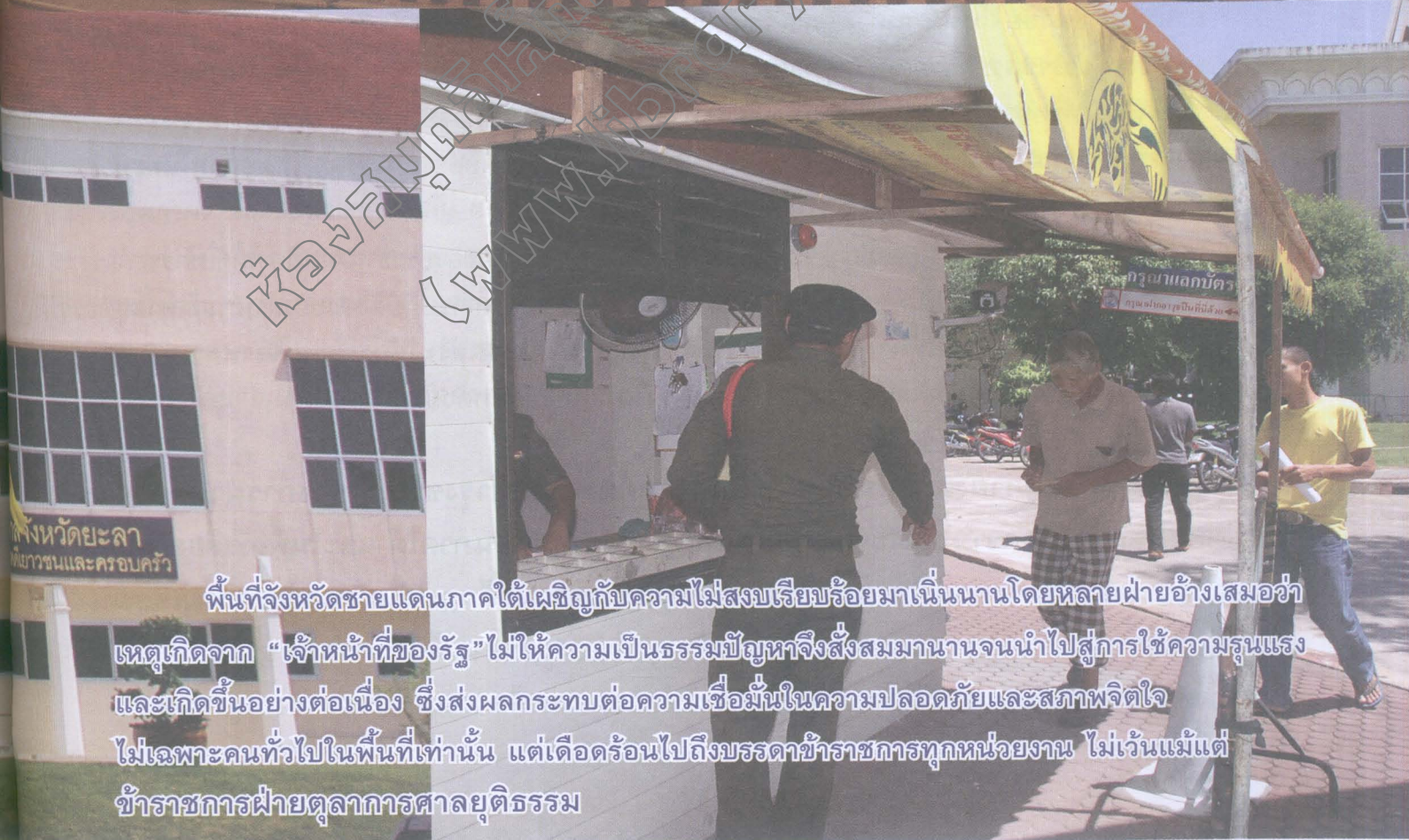
ประธานศาลฎีกา จึงเสนอออกพระราชกฤษฎีกา
เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลแพ่งกรุงเทพใต้
ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลแพ่งธนบุรี
ศาลอาญาธนบุรี ศาลจังหวัดพระโขนง
ศาลจังหวัดตลิ่งชัน ศาลแขวงพระนครใต้
และศาลแขวงธนบุรีใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว
โดยการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาล
ในกรุงเทพมหานครนี้ถือเป็นกรรมาธิระเบียบ
เขตอำนาจศาลในกรุงเทพมหานครให้มีความสอดคล้อง
กับสภาพความเป็นจริงและสถานการณ์ปัจจุบัน
พร้อมทั้งยังคลายความติดขัดและแออัดอันวญ
ความสะดวกให้กับประชาชนผู้มีคดีความในศาล
ในเขตกรุงเทพมหานครในแต่ละพื้นที่ได้มากขึ้น

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา
นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังได้ดำเนินการ
ทำสัญญาก่อสร้างอาคารและขยายที่ทำการ และบ้านพัก
ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม จำนวนมาก
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ
ตุลาการ และเจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรมให้มีความสะดวก
คล่องตัว สร้างความสะดวกในงานให้บริการประชาชน
มากขึ้น

จัดสวัสดิการเสริมสร้างขวัญกำลังใจ
ดูแลศาลพื้นที่เสี่ยงภัย

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เผชิญกับความไม่สงบเรียบร้อยมาเนิ่นนานโดยหลายฝ่ายอ้างเสมอว่า
 เหตุเกิดจาก “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไม่ให้ความเป็นธรรมปัญหาจึงสั่งสมมานานจนนำไปสู่การใช้ความรุนแรง
 และเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในความปลอดภัยและสภาพจิตใจ
 ไม่เฉพาะคนทั่วไปในพื้นที่เท่านั้น แต่เดิกร้อนไปถึงบรรดาข้าราชการทุกหน่วยงาน ไม่เว้นแม้แต่
 ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

สวัสดิการเสริมสร้างขวัญกำลังใจ

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงเกิดแนวคิดสด *กระแสดความห่วงนวิตก* ยามต้องอยู่ในพื้นที่ ไม่สงบของบรรดา *ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรม* ด้วยการลงพื้นที่ตรวจราชการยัง “ศาล” ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งที่ประธานศาลฎีกาต้องการให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมสามารถอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้กับประชาชนได้อย่างเป็นธรรม เสมอภาค และทั่วถึง ไม่ว่าพื้นที่นั้นจะอยู่ท่ามกลางความสงบหรือไม่ก็ตาม

การลงพื้นที่ภาคใต้ ประธานศาลฎีกาไม่ได้เพียงดำเนินการมอบนโยบายของประธานศาลฎีกาให้กับข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมเท่านั้น แต่ท่านยังต้องการรับฟังปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานของสำนักงานศาลยุติธรรม แต่ละจังหวัดทางภาคใต้เพื่อจะได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมให้การบริหารงานศาลยุติธรรม มีประสิทธิภาพ และสร้างขวัญกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงภัยอีกด้วย

ประธานศาลฎีกายังเล็งเห็นด้วยว่า นอกจากต้องหาวิธีบำรุงขวัญข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรมจากปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในพื้นที่เสี่ยงภัยอื่นๆ แล้วยังมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ศาลยุติธรรมจะต้องสร้างความรู้สึกรอบอุ่นและสร้างความเชื่อมั่น ให้เกิดแก่ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับศาล เพราะต้องทำให้ประชาชนเห็นว่าศาลยุติธรรม ทราบถึงความเดือดร้อน และมีความพร้อมที่จะให้การดูแลคดีความแก่ประชาชนอยู่เสมอ ไม่ว่าในสถานการณ์ใด

สรุปแล้วในสภาพการบริหารราชการศาลยุติธรรมพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่เสี่ยงภัยในปัจจุบัน นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ไม่เพียงแต่มีหน้าที่ควบคุมดูแลการบริหารศาล บริหารบุคลากร และบริหารคดีเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่สร้างขวัญกำลังใจให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม มีความมั่นใจในความปลอดภัย เพื่อจะได้ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีเป็นที่พึงของประชาชน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างมั่นคง

ดังนั้น ที่ผ่านมาประธานศาลฎีกาได้นำคณะลงพื้นที่ตรวจราชการศาลยุติธรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่เสี่ยงภัยด้วยตนเอง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมทุกคน เพราะหากข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่แล้ว ความยุติธรรมและความเป็นธรรมในชั้นศาลอันเป็นที่พึงสุดท้ายของประชาชนคงเป็นเพียงโวหาร เพราะไม่อาจเป็นที่พึงของประชาชนได้อย่างแท้จริง และเมื่อประชาชนเข้าไม่ถึงความยุติธรรม ปัญหาความไม่สงบทางภาคใต้ย่อมไม่ได้รับการแก้ไข

หลังจากเข้ารับตำแหน่งประธานศาลฎีกาไม่นาน นายวิรัช ลิ้มวิชัย ได้นำคณะผู้บริหารเดินทางลงพื้นที่ตรวจราชการสำนักงานศาลยุติธรรมในภาค 9 เยี่ยมเยียนบรรดาข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรมในสังกัดสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 9

หลังจากได้รับฟังปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายของประธานศาลฎีกาเพื่ออำนวยความสะดวกยุติธรรมแล้ว ประธานศาลฎีกายังได้นำคณะเดินทางไปเยี่ยมเยียนข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในศาลจังหวัดนาทวี พื้นที่จังหวัดสงขลา แม้จะเป็น “ศาลใหม่” ที่เพิ่งเปิดให้บริการเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2550 แต่ประธานศาลฎีกาไม่ได้เพิกเฉยหรือมองข้าม เพราะ “ศาลจังหวัดนาทวี” ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบถึง 5 อำเภอ ทั้งอำเภอจะนะ เทพานาทวี สะบ้าย้อย และ...

เมื่อตรวจเยี่ยมศาลในจังหวัดสงขลาแล้ว ประธานศาลฎีกาเดินทางต่อเนื่องไปตรวจเยี่ยมศาลจังหวัดปัตตานี มีการสอบถามและรับฟังปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และข้าราชการศาลยุติธรรมในศาลจังหวัดปัตตานี และศาลจังหวัดปัตตานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

การเยี่ยมชมครั้งดังกล่าว ประธานศาลฎีกาได้แสดงความห่วงใยต่อข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในศาลจังหวัดปัตตานี เพราะเป็นศาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ต้องพิจารณาคดีความมั่นคงจำนวนมาก ซึ่งคำพิพากษาที่ออกมาอาจกระทบต่อจิตใจประชาชนในพื้นที่

นอกเหนือไปกว่านั้นข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรมในศาลจังหวัดปัตตานีแห่งนี้ เคยอกสั่นขวัญแขวนกับเหตุการณ์เมื่อปี 2547 กรณี นายรพินทร์ เรือนแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานี ถูกผู้ก่อการร้ายลอบยิงจนเสียชีวิตระหว่างปฏิบัติราชการที่ศาลจังหวัดปัตตานี

หลังการรับฟังปัญหาในศาลจังหวัดปัตตานี ประธานศาลฎีกาเดินทางลงพื้นที่รับฟังปัญหาในศาลจังหวัดยะลา และศาลจังหวัดยะลาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว โดยหลังจากประธานศาลฎีการับฟังปัญหาข้อขัดข้องต่างๆ จากผู้ปฏิบัติแล้ว ประธานศาลฎีกาได้ให้คำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่โดยเน้นย้ำให้พิจารณาคดีโดยรักษาความยุติธรรมไม่ว่าผู้กระทำผิดจะเป็น “ชาวบ้าน” หรือ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ก็ตาม พร้อมกับให้กำลังใจข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมทุกคนอย่าหวั่นไหวกับเหตุการณ์ความไม่สงบรุนแรง

การเดินทางลงพื้นที่ตรวจราชการในพื้นที่เสี่ยงภัยของประธานศาลฎีกาและคณะยังดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2550 ประธานศาลฎีกาได้นำคณะลงพื้นที่ตรวจราชการศาลยุติธรรมภาค 9 และศาลจังหวัดชายแดนภาคใต้พื้นที่เสี่ยงภัยอีกครั้ง โดยเริ่มลงพื้นที่เยี่ยมเยียนสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 9 ซึ่งเป็นเสมือนศูนย์กลางการบริหารงานศาลยุติธรรมทางภาคใต้ จากนั้นจึงเดินทางต่อไปตรวจราชการยังศาลจังหวัดเบตง พื้นที่จังหวัดยะลา รวมทั้งได้เยี่ยมเยียนข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการศาลยุติธรรม รับฟังอุปสรรคปัญหาเพื่อนำมาประมวลแนวทางแก้ไขข้อขัดข้องต่อไป

ทั้งนี้ นอกจากศาลในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องพิจารณาคดีความมั่นคงเป็นสำคัญแล้ว คดีครอบครัว และมรดกที่คู่ความทั้งสองฝ่ายเป็นชาวมุสลิม ซึ่งข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมทั่วไปไม่สามารถพิจารณาคดีได้เพียงลำพังเพราะตามกฎหมายมุสลิมบัญญัติให้ต้องมี ดะโต๊ะยุติธรรม ร่วมพิจารณาคดีด้วย

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงได้กำชับให้ศาลในพื้นที่ภาคใต้ต้องดำเนินการพิจารณาคดีให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดสตูล พ.ศ. 2489 ในการแต่งตั้งโต๊ะยุติธรรมเพื่อร่วมการวินิจฉัยชี้ขาดในคดีแพ่งเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวและมรดกอย่างเคร่งครัด

ในปี 2551 นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ลงพื้นที่ตรวจราชการสำนักงานศาลยุติธรรมภาค 8 ก่อนเดินทางไปยัง “ศาลจังหวัดกระบี่” และ “ศาลจังหวัดกระบี่แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว” สอบถามปัญหาและอุปสรรคของผู้ปฏิบัติ พร้อมเน้นย้ำให้พิจารณาคดีด้วยความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม ไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างชาติ เนื่องจากในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาจำนวนมาก เช่นเดียวกับการลงพื้นที่ตรวจราชการเยี่ยมเยียนข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมใน “ศาลจังหวัดพังงา” และ “ศาลจังหวัดพังงาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว”

ส่วนการเยี่ยมเยียน “ศาลแรงงานภาค 8” “ศาลจังหวัดภูเก็ต” และ “ศาลจังหวัดภูเก็ตแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว” นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ได้เน้นย้ำให้ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งเน้นคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาองค์กร และบุคลากรภายในองค์กรและเสริมสร้างบทบาท ในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งที่ศาลจังหวัดภูเก็ต ได้มีการประกาศวิสัยทัศน์จะเป็นศาลชั้นนำของประเทศ ในด้านการอำนวยความยุติธรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการให้บริการประชาชนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ พร้อมสนับสนุน การยุติข้อพิพาทด้วยการไกล่เกลี่ยอีกด้วย

เวลาต่อมา ประธานศาลฎีกายังได้เดินทางไปไต่ถามปัญหา อุปสรรคต่างๆ ของศาลจังหวัดเกาะสมุย ศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสุราษฎร์ธานี (สาขาเกาะสมุย) ซึ่งเป็นศาลเปิดใหม่ บนเกาะสมุย

ในกลางปี 2552 ประธานศาลฎีกาพร้อมคณะกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) และคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) ลงพื้นที่เยี่ยมศาลจังหวัดในพื้นที่เสี่ยงภัยอีกครั้ง ผู้บริหารทั้งหมดรับทราบปัญหาการปฏิบัติหน้าที่และขอให้ข้าราชการ ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมทุกคนมีความเข้มแข็งและมีกำลังใจที่ดี แม้ว่าอยู่ในพื้นที่เสี่ยงอันตราย

จัดสรรค่าตอบแทนพิเศษพื้นที่เสี่ยงภัย

อย่างไรก็ตาม นอกจากการลงพื้นที่ตรวจราชการ รับฟังปัญหาอุปสรรคต่างๆ แล้ว อีกสิ่งสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติ หน้าที่ของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการ ศาลยุติธรรม ในศาลจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไปด้วยความ ร่าเริงร่าเริง ต่อเนื่องและอำนวยความยุติธรรมได้จริงก็คือ การสร้างขวัญและกำลังใจ

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ได้มุ่งเน้นการพิจารณา “บำเหน็จความชอบ” โดยจัด “เงินสวัสดิการ” สำหรับประจำหน่วยงาน ในพื้นที่พิเศษ คณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมได้กำหนดให้หน่วยงาน ในพื้นที่พิเศษผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส รวมทั้งสำนักงานประจำศาลจังหวัดนราธิวาส ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ จำนวน 2,500 บาท ต่อเดือน และได้รับการเลื่อนเงินเดือนกรณี พิเศษนอกเหนือโควตาปกติ

การประกันชีวิตคุ้มครองกรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพให้กับข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรม 5,000,000 บาท และข้าราชการศาลยุติธรรม 2,750,000 บาท ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ 1,000,000 บาท

ทั้งนี้ยังมีการสนับสนุนให้ทุน การศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานทั้งใน และต่างประเทศโดยกำหนด “สัดส่วน” ไว้โดยเฉพาะ

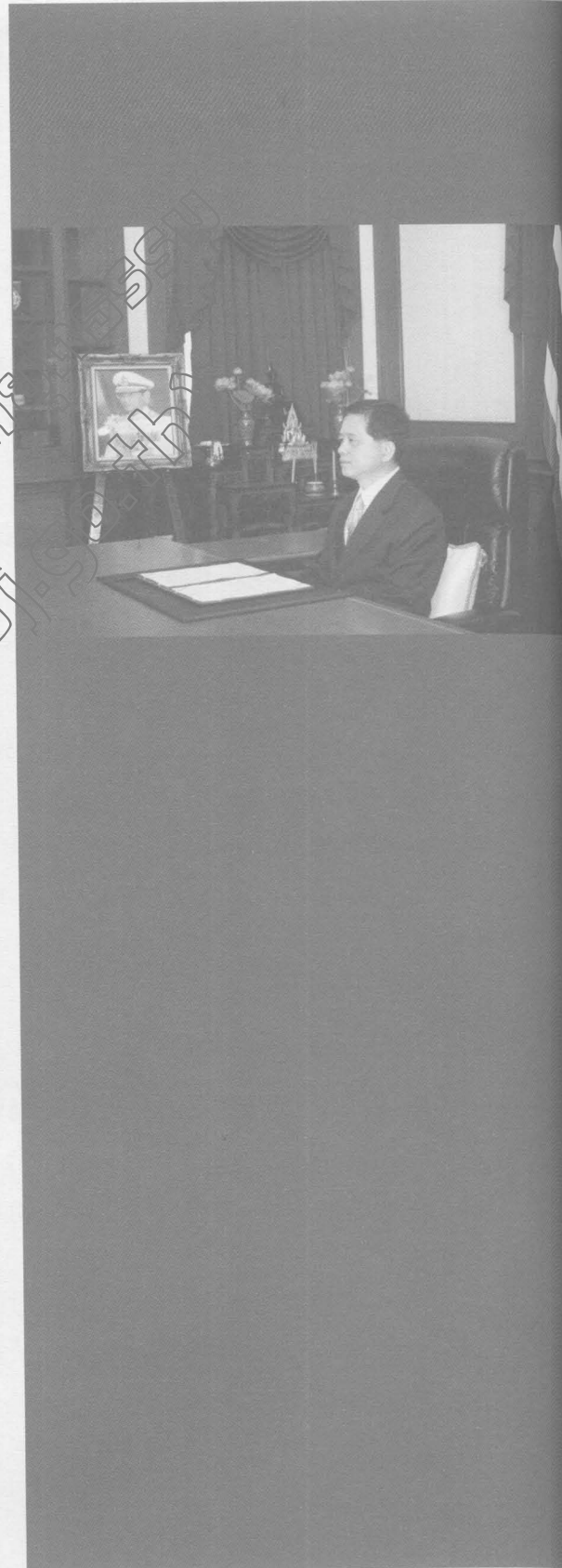
ขอพระราชทานเหรียญ-เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ราชการชายแดนภาคใต้

ส่วนบำเหน็จความชอบที่ไม่ใช่ตัวเงิน นายวิรัช ลิ้มวิชัย
ประธานศาลฎีกา ขอพระราชทานเหรียญราชการชายแดน
ให้แก่ข้าราชการฝ่ายตุลาการที่ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยบำเหน็จความชอบ
สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2550

ทั้งนี้ เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจ
การขอพระราชทานเหรียญราชการชายแดนสำหรับผู้ปฏิบัติ
หน้าที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้กับ “หัวหน้าหน่วยงาน”
ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด แม่ทัพภาคที่ 4
กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ผู้บัญชาการศูนย์ปฏิบัติ
การตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า ผู้บังคับการหน่วยระดับกรมในพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีการขอพระราชทานเหรียญราชการ
ชายแดนให้กับข้าราชการของตน

ดังนั้น นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาเสนอ ขอพระราชทานเหรียญ
ราชการชายแดนภาคใต้ให้กับผู้ปฏิบัติงาน โดยให้อธิบดีผู้พิพากษา
ภาค 9 เป็นผู้ลงนามรับรองผลการปฏิบัติงานส่งไปยัง
กระทรวงมหาดไทย และรายงานประธานศาลฎีกาทราบ
ซึ่งสำนักงานตุลาการได้มีหนังสือแจ้งเวียนผลการดำเนินงานนี้
ของประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ให้ศาลทั่วประเทศทราบ
และถือปฏิบัติแล้ว

พร้อมกันนั้นท่านยังได้เสนอ ขอพระราชทาน
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดน
ภาคใต้และ การนับระยะเวลาที่ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำจังหวัด
ชายแดนภาคใต้เป็นทวีคูณเพื่อประโยชน์ในการแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น การใช้สิทธิลาพักผ่อนประจำปี
ให้เพิ่มขึ้นจากเดิมอีก 10 วัน ตลอดจนการสงเคราะห์และช่วยเหลือ
แก่ทายาทของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ
ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ โดยให้บรรจุ
ทายาทของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเข้าทำงานได้ครอบครัวละ 1 คน

กล่าวสำหรับ ข้าราชการศาลยุติธรรมและลูกจ้าง
ประจำศาลยุติธรรม นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา
ก็ไม่ละเลยในการปกครองดูแล ท่านได้มอบหมาย
สำนักงานศาลยุติธรรมจัดการดูแลสวัสดิการเงินช่วยเหลือ
ค่าครองชีพ 2,000 บาท ให้ผู้อยู่ในเกณฑ์ได้รับตาม
มติคณะรัฐมนตรี

บุกเบิกหน่วยรักษาความปลอดภัยศาล

ส่วนมาตรการรักษาความปลอดภัยศาลในพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้และศาลพื้นที่เสี่ยงภัย
ประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย ได้สั่งให้มีการ
ปรับปรุงระบบบุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัย
ของศาลขึ้นมาใช้ และมีการนำร่องระบบดังกล่าว
ใช้ในพื้นที่ ศาลจังหวัดยะลา ศาลจังหวัดปัตตานี
ศาลจังหวัดนราธิวาส ศาลจังหวัดสงขลา
และศาลจังหวัดนาทวี โดยมีการจัดจ้างหน่วยรักษา
ความปลอดภัยจากองค์การทหารผ่านศึก (อพท.)
มาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในศาลดังกล่าว
เท่ากับยกระดับมาตรฐานการจ้างเจ้าหน้าที่
ด้านการรักษาความปลอดภัยเป็นบุคลากร
ของศาลยุติธรรมเอง

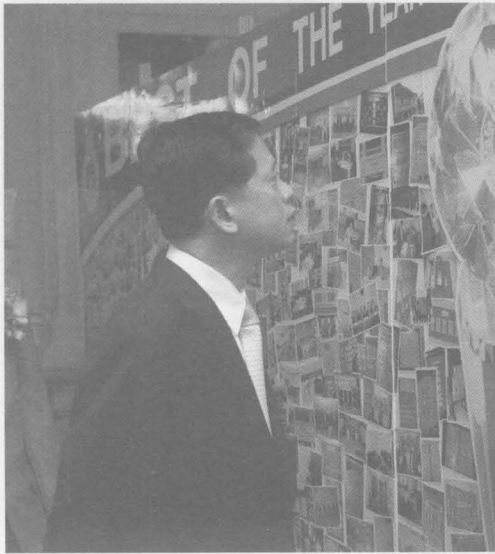
นอกเหนือภารกิจตรวจเยี่ยมศาลทางภาคใต้
การตรวจเยี่ยมศาลทั่วประเทศภาคอื่นๆ ก็เป็นภารกิจ
ที่ประธานศาลฎีกาปฏิบัติ ท่านได้เดินทางเยี่ยมเยียน
เพื่อมอบนโยบาย รับฟังปัญหาและสร้างขวัญกำลังใจ
ให้ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมและข้าราชการ
ศาลยุติธรรมในศาลจังหวัดตามภาคต่างๆ หลายศาล
ทั้งในเขตศาลจังหวัด ศาลแรงงาน โดยเฉพาะในยุคสมัย
ของท่านมีการเปิดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
จังหวัดขึ้นใหม่หลายแห่ง จึงมีความขาดแคลน
และมีข้อขัดข้องในการดำเนินงานของศาล

ประธานศาลฎีกาให้ความสนใจรับทราบ
ปัญหาเหล่านั้น และนำกลับมาหาทางคลี่คลาย
อุปสรรคด้วยการอำนวยความสะดวกทั้งด้านบุคลากร
และด้านวัสดุครุภัณฑ์ เพื่อให้แผนกคดีเยาวชน
และครอบครัวจังหวัดมีความพร้อมให้บริการ
ประชาชน

ทั้งนี้ การเดินทางตรวจเยี่ยมศาลในต่างจังหวัด นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ยังเห็นเป็นโอกาส
ที่จะได้นำนโยบายไปมอบแก่ผู้ปฏิบัติงานจริง หลังจากเคยมีการมอบนโยบายผ่านผู้บริหารศาลไปแล้ว
และนอกจากเดินทางไปยังศาลจังหวัดต่างๆ แล้ว ท่านยังเดินทางตรวจเยี่ยมมอบนโยบายและดูแลศาลในพื้นที่
กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการปกครองอีกด้วย

ตรวจเยี่ยมศาลภูมิภาค
 และศาลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
 ตลอดระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง
 ประธานศาลฎีกา นายวิรัช ลิ้มวิชัย
 แสดงให้เห็นแล้วว่าไม่เพียงแต่ดูแล
 สันติสุขของข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 ศาลยุติธรรมเท่านั้น แต่ยังได้คำนึงถึง
 การให้บริการแก่“ประชาชน”
 ผู้มีอรรถคดีในศาลทั่วประเทศด้วย
 ระหว่างการมอบนโยบายแก่ข้าราชการ
 ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมทั่วประเทศ
 ท่านจึงเน้นให้ข้าราชการทุกคน
 บริการประชาชนในเรื่องต่างๆ
 ด้วยความรวดเร็วเป็นธรรม และทั่วถึง
 เพราะเป็นปณิธานที่ท่านวางไว้
 และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดตลอด
 วาระการเป็นประธานศาลฎีกา

ยกระดบจรยธรรม

น่านวตกรรมล้าสมัยบริการความเที่ยงธรรม

การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม

เสริมมาตรการ หรือสร้างนวัตกรรมอำนวยความสะดวก

ใหม่ๆ ของศาลยุติธรรมในสมัย นายวิรัช ลิ้มวิชัย

ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ยังมีนโยบาย

ประการสำคัญเกี่ยวกับ “ข้าราชการตุลาการ”

นั่นคือ การปรับปรุงแก้ไขประมวลจริยธรรม

ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม 44 ข้อ

ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

กรม

ชำระประมวลจริยธรรมตุลาการ

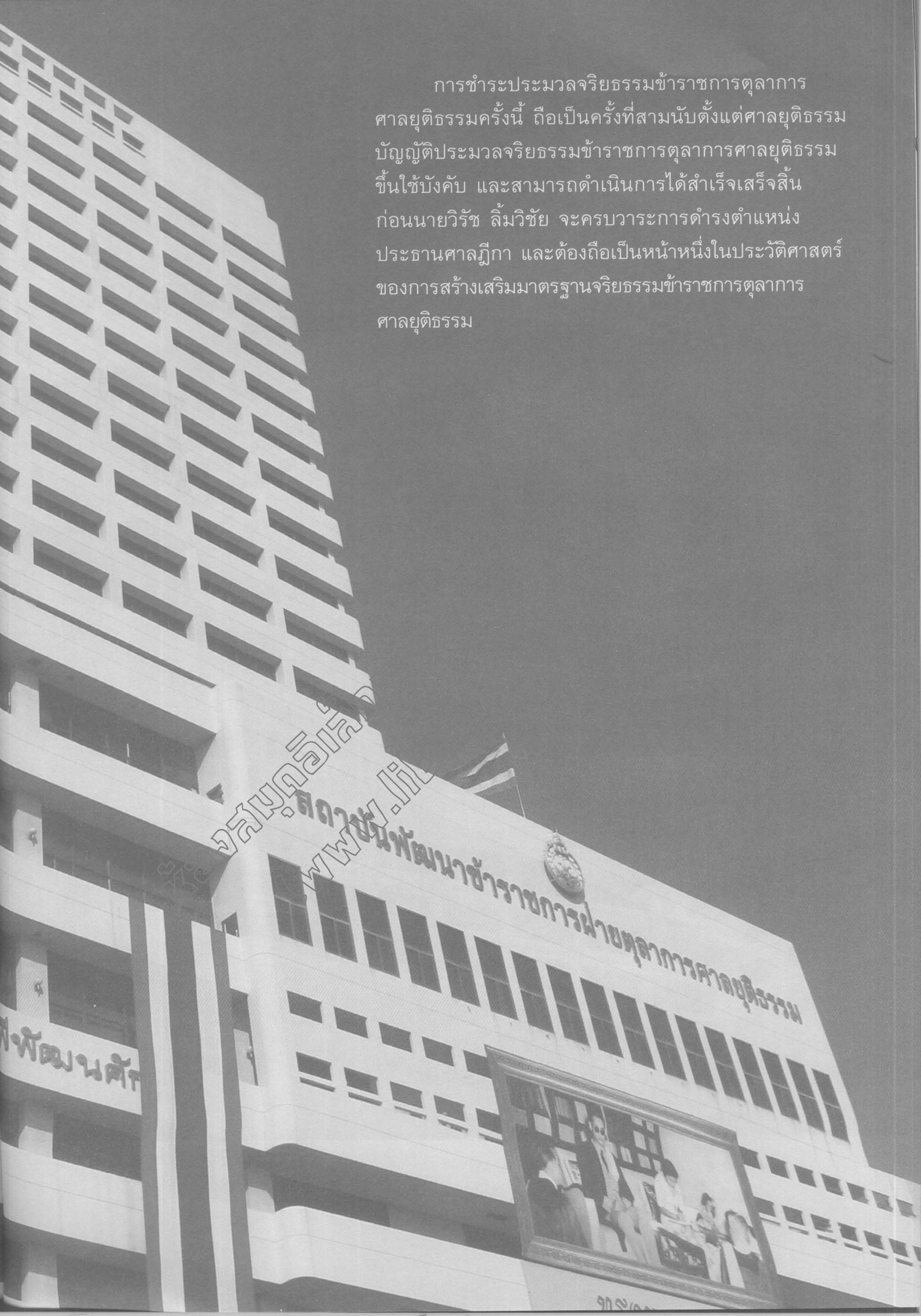
สืบเนื่องจากคณะกรรมการข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรม (ก.ต.) ชุดเดิมในอดีตถึงคณะกรรมการ ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมชุดที่มีนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา นั่งเป็นประธาน ต่างมีความเห็น สอดคล้องต้องกันว่าสมควรที่ศาลยุติธรรมจะต้องดำเนินการ ปรับปรุงประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการ ที่ใช้บังคับกันมานานให้มีความทันสมัยและเข้ากับ สภาพการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

ประธานศาลฎีกานายวิรัช ลิ้มวิชัย ตระหนักถึง ความสำคัญของการพัฒนาประมวลจริยธรรมข้าราชการ ตุลาการศาลยุติธรรม เพราะประมวลจริยธรรม ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมถือเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับวิชาชีพตุลาการ

ท่านจึงมีดำริแต่งตั้งคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรมเป็นคณะทำงานกร่างปรับปรุงแก้ไข ประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมใหม่ โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการดำรงตนของข้าราชการ ตุลาการศาลยุติธรรมรวม ๘ ข้อ อาทิการกำหนด ให้ในกรณีข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมมีคดีความ สัมพันธ์ ให้ใช้สิทธิฟ้องร้องคดีตามสมควรแก่กรณี การกำหนดห้ามศาลรับเงินสนับสนุนจากหน่วยงาน ต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมและอาจสร้างความเสื่อมเสีย เกียรติศักดิ์กระทบต่อหน้าที่และการอำนวย ความยุติธรรม หรือการห้ามข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรมให้ข่าวหรือเขียนบทความใดๆ ที่เป็นการไม่สมควรและอาจกระทบกระเทือน ต่อการปฏิบัติหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี ฯลฯ

สถาบันวิจัย

การชำระประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการ
ศาลยุติธรรมครั้งนี้ ถือเป็นครั้งที่สามนับตั้งแต่ศาลยุติธรรม
บัญญัติประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม
ขึ้นใช้บังคับ และสามารถดำเนินการได้สำเร็จเสร็จสิ้น
ก่อนนายวิรัช ลิ้มวิชัย จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง
ประธานศาลฎีกา และต้องถือเป็นหน้าหนึ่งในประวัติศาสตร์
ของการสร้างเสริมมาตรฐานจริยธรรมข้าราชการตุลาการ
ศาลยุติธรรม

สืบสานโครงการก่อสร้างศาลฎีกาใหม่

นอกจากดำเนินการพัฒนายกระดับจริยธรรมของบุคลากรศาลแล้ว ประธานศาลฎีกานายวิรัช ลิ้มวิชัย ยังมีภารกิจใหญ่ในการสืบสานโครงการก่อสร้างอาคารศาลฎีกาใหม่ โดยการย้ายหน่วยงานให้คงไว้เพียงศาลฎีกา และบริเวณพื้นที่ต้องการให้ขยับไปด้านหลังเพื่อทัศนียภาพสง่างามของพระบรมมหาราชวัง โดยเมื่อปี 2550 ศาลยุติธรรมเห็นชอบ

ให้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ออกแบบก่อสร้าง นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา จึงได้ควบคุมเร่งรัดการดำเนินการเพื่อให้โครงการก่อสร้างศาลฎีกาใหม่ลุล่วง

ทั้งนี้ในปี 2551 เมื่อคราวเดินทางไปราชการต่างประเทศเพื่อเยี่ยมเยือน “ศาลฎีกาสังคโปร์”

และ “ศาลสูงมาเลเซีย” ประธานศาลฎีกา ได้ถือเป็นโอกาสในการดูงานและศึกษาสถาปัตยกรรมศาลสูงของทั้งสองประเทศ โดยมีการเชิญวิศวกรและสถาปัตย์จากกรมโยธาธิการและผังเมือง และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะฝ่ายดูแลการออกแบบและก่อสร้างศาลฎีกาใหม่ของไทยร่วมดูงานด้วย ทั้งนี้เพื่อจะนำข้อมูลมาเปรียบเทียบและใช้ในการพัฒนาจัดสร้างศาลฎีกาใหม่ให้สมบูรณ์แบบทัดเทียมนานาอารยประเทศ

ณ ปัจจุบันโครงการก่อสร้างศาลฎีกามีการออกแบบสถาปัตยกรรมใหม่ซึ่งมีความสัมพันธ์และส่งเสริมความสง่างามของพระบรมมหาราชวัง วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และศิลปกรรมต่างๆ รอบเกาะกรุงรัตนโกสินทร์ และเริ่มลงมือดำเนินการทำสัญญาก่อสร้างซึ่งอีกไม่นานคงแล้วเสร็จ

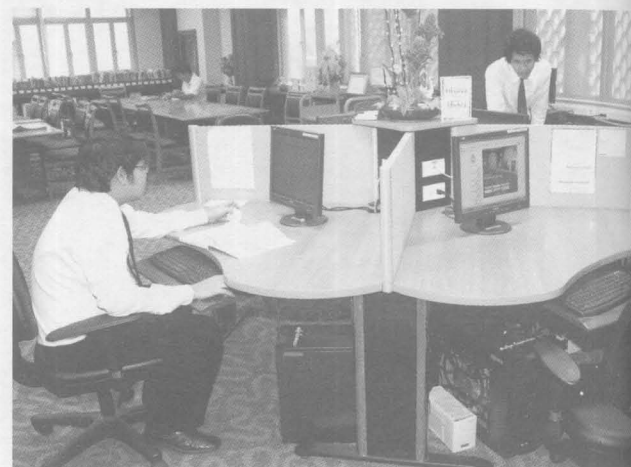
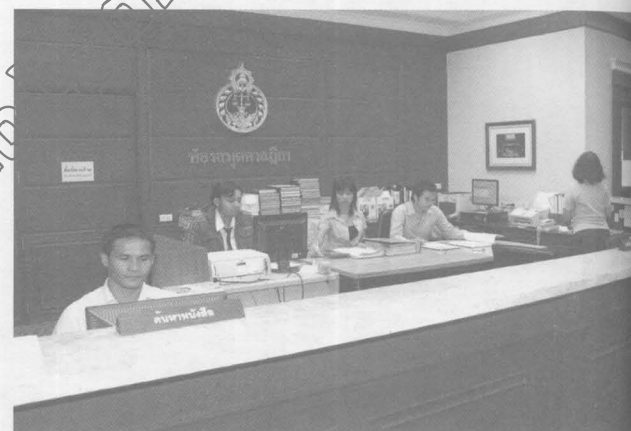

ศาลอินเทอร์เน็ต ‘อี-คอร์ต’

ประธานศาลฎีกายังมีวิสัยทัศน์ก้าวไกล
ในการยกระดับงานบริการของศาลยุติธรรมให้เข้ากับ
โลกยุคใหม่ที่นิยมติดต่อสื่อสารกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต
ซึ่งสามารถสื่อสารกันได้อย่างกว้างขวางและแพร่หลาย
เข้าถึงทุกที่ด้วยความรวดเร็ว

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา
วางนโยบายนำระบบศาลยุติธรรมทางอินเทอร์เน็ต
อี-คอร์ต (E-Court) มาใช้สำหรับให้บริการ
ผู้มีคดีความที่ยื่นคำร้องขอประกันตัวหรือปล่อยตัว
ชั่วคราวทางอินเทอร์เน็ตระหว่างศาลชั้นต้น
กับศาลฎีกา เพราะเล็งเห็นว่า การรับและส่งเอกสาร
เกี่ยวกับคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวเมื่อสามารถรับส่งผ่าน
ทางอินเทอร์เน็ตได้จะทำให้เกิดความรวดเร็วและยังเป็นการ
ประหยัดค่าใช้จ่าย ในการนี้ประธานศาลฎีกา
ได้นำระบบประกันตัวทางอินเทอร์เน็ตมาทดลองใช้กับศาล
ในเขตกรุงเทพมหานครรวม 3 ศาล ประกอบด้วย
ศาลอาญา ศาลอาญากรุงเทพใต้ และศาลอาญารธนบุรี
และต่อมาได้ขยายผลใช้กับศาลในสังกัดสำนักงาน
อธิบดีผู้พิพากษาภาค

ทั้งหมดนี้มีการรับส่งเอกสารคำร้อง
ขอปล่อยตัวชั่วคราวทางอินเทอร์เน็ตจำนวนมาก
เมื่อท่านเห็นว่าได้ผลและสามารถบริการให้ประชาชน
ได้รับความสะดวกรวดเร็ว จึงสั่งให้มีการนำระบบนี้
ไปใช้กับศาลชั้นต้นทั่วประเทศ

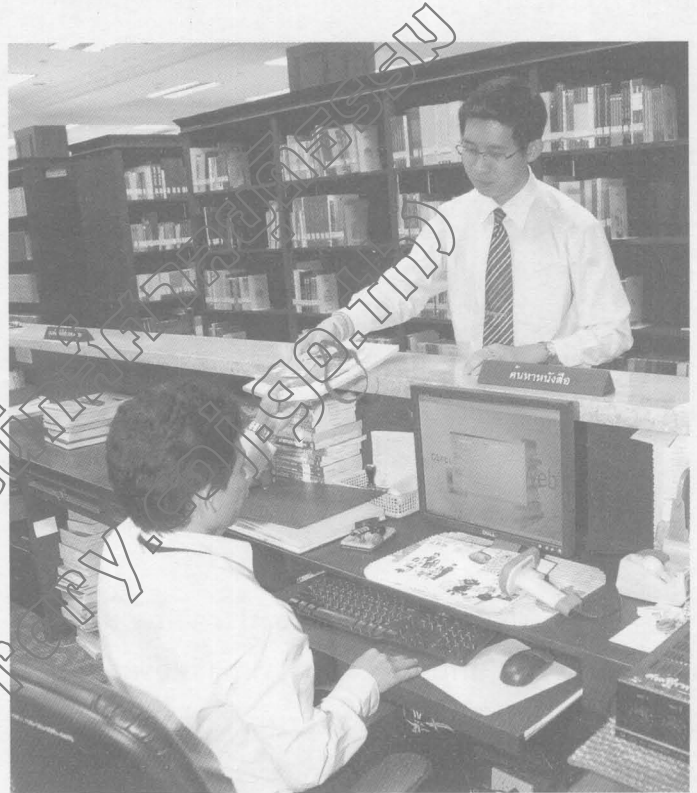
วางนโยบายศาลฎีกาพิจารณาสั่งคำร้อง ประกันตัวภายใน 24 ชม.

นอกเหนือจากระบบอีคอร์ต ประธานศาลฎีกายังกำหนดให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาต้องพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวที่ศาลชั้นต้นส่งผ่านทางอินเทอร์เน็ตให้แล้วเสร็จภายใน “24 ชม.” หรือเพียง 1 วันทำการ ยกเว้นคดีวันหยุดราชการ และเพื่อให้นโยบายนี้มีประสิทธิภาพขึ้น ท่านยังได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแจ้งผลคำสั่งคำร้องปล่อยตัวชั่วคราวให้ศาลชั้นต้นทราบทันทีทางโทรสารหรือทางอินเทอร์เน็ต โดยคำสั่งศาลฎีกาฉบับจริงจะถูกจัดส่งไปตามหลัง

มาตรการนี้นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกาทำเพื่อให้ “คู่ความ” ได้รับทราบผลการวินิจฉัยของผู้พิพากษาศาลฎีกาเร็วขึ้น เพราะการที่ศาลจะให้ปล่อยตัวชั่วคราวหรือไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อเสรีภาพของจำเลย หากพิจารณาล่าช้าย่อมกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ผู้ประนีประนอม

ในการดูแลบุคลากรของศาลยุติธรรม ยังมีบุคลากรอีกประเภทที่ทำประโยชน์ให้กับศาลยุติธรรมเป็นอย่างมาก นั่นคือ “ผู้ประนีประนอม” อย่างที่กล่าวผ่านมาหลายบทว่านายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกามีมติใหม่ในการทำงานลดปริมาณคดีด้วยการนำระบบการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพื่อระงับข้อพิพาทที่ขึ้นสู่ศาลมาใช้ ทำให้ผู้ประนีประนอมประจำศาลมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการทำหน้าที่ช่วยเหลือศาลในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้คู่ความประนีประนอมยอมความกันได้

นายวิรัช ลิ้มวิชัย เห็นความสำคัญของผู้ประนีประนอม จึงมอบหมายให้สำนักกระบวนข้อพิพาทร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตามมาตรา 8 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ.2538 เพื่อตอบแทนผู้ประนีประนอมประจำศาลที่กระทำความดีความชอบอันเป็นประโยชน์แก่ประชาชน และเสนอหลักเกณฑ์ดังกล่าวผ่านทางสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

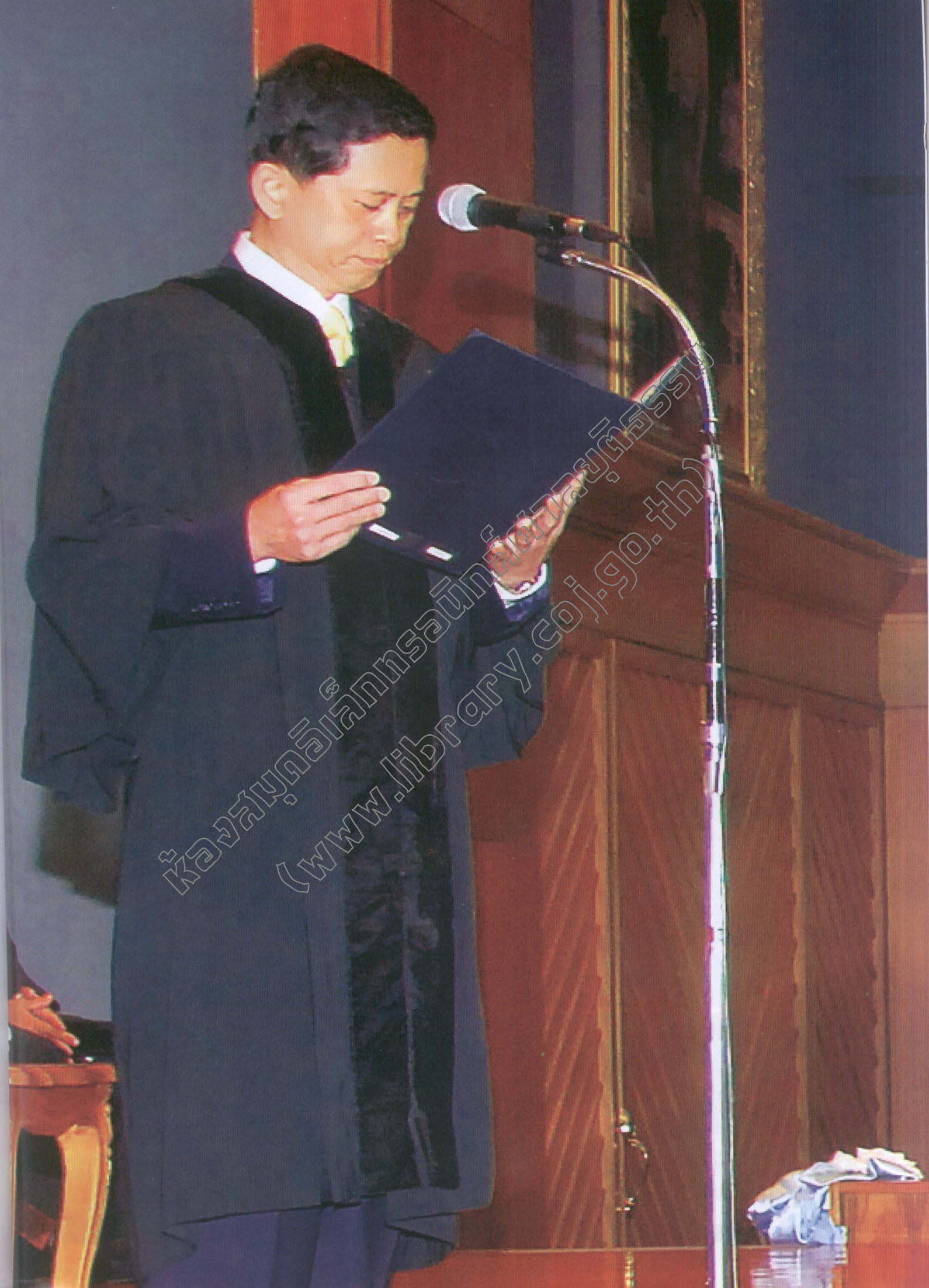
ทั้งนี้ การสั่งการดังกล่าวของประธานศาลฎีกายังเป็นการสร้างหลักเกณฑ์มาตรฐานการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับผู้ประนีประนอมขึ้นด้วย เพราะที่ผ่านมายังไม่เห็นหลักเกณฑ์เป็นการเฉพาะการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จึงถือเป็นการสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ประนีประนอมประจำศาลในฐานะผู้กระทำความดีความชอบอันเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในการช่วยลดปริมาณคดีความของศาลยุติธรรม

เพิ่มอัตราค่าตอบแทนผู้พิพากษาสมทบ

นอกจากจะใส่ใจดูแลบำรุงขวัญผู้ประนีประนอมข้อพิพาทแล้ว บุคลากรอีกกลุ่มที่มีคุณูปการกับศาลยุติธรรมคือ ผู้พิพากษาสมทบ ในสมัยนายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา ได้มีการพิจารณาปรับอัตราค่าตอบแทนผู้พิพากษาสมทบ สำหรับผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัว ผู้พิพากษาสมทบศาลแรงงาน โดยให้ได้รับการดูแลปรับอัตราค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอื่นๆให้เหมาะสมกับสถานภาพของตำแหน่งและภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

จากผลการปฏิบัติตามนโยบายที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกามุ่งหวังที่จะพัฒนากิจการงานศาลเพื่อให้สามารถอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coi.go.th)

ประวัติ

นายวิรัช ลิ้มวิชัย ประธานศาลฎีกา

ประวัติการศึกษา : เนติบัณฑิตไทย
 สำนักงานบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
 : นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน
 พ.ศ. ๒๕๕๐ : ประธานศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๔๘ : รองประธานศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๔๗ : ประธานแผนกคดีเยาวชน
 และครอบครัวในศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๔๖ : ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๘
 พ.ศ. ๒๕๔๓ : ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๔๓ : ผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชน
 และครอบครัวในศาลอุทธรณ์ภาค ๒
 พ.ศ. ๒๕๔๑ : ผู้พิพากษาศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๓๙ : รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งกรุงเทพใต้
 พ.ศ. ๒๕๓๗ : รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาธนบุรี
 พ.ศ. ๒๕๓๕ : ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๓๔ : ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
 ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๓๓ : ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
 พ.ศ. ๒๕๓๓ : ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ธนบุรี
 ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๓๒ : ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
 ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๓๑ : ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง
 ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
 พ.ศ. ๒๕๒๗ : ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดฝาง
 พ.ศ. ๒๕๒๖ : ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง
 ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลแพ่ง
 พ.ศ. ๒๕๒๕ : ผู้พิพากษาศาลแขวงพระนครเหนือ
 พ.ศ. ๒๕๒๐ : ผู้พิพากษาศาลจังหวัดเพชรบุรี
 พ.ศ. ๒๕๑๘ : ผู้พิพากษาศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช
 พ.ศ. ๒๕๑๗ : ผู้พิพากษาประจำกระทรวง
 พ.ศ. ๒๕๑๖ : ผู้ช่วยผู้พิพากษา

การปฏิบัติราชการพิเศษ : ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
 : ประธานกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด
 อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล
 : ประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
 : ประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
 : ประธานกรรมการสรรหาผู้พิพากษา
 : ประธานกรรมการสรรหา
 ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 : ประธานกรรมการสรรหา
 กรรมการการเลือกตั้ง
 : ประธานกรรมการสรรหากรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 : ประธานกรรมการสรรหา
 ผู้ตรวจการแผ่นดิน
 : นายกเนติบัณฑิตยสภา
 : ประธานกรรมการมูลนิธิ
 ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 พ.ศ. ๒๕๔๑ : เหรียญจักรพรรดิมาลา (ร.จ.พ.)
 พ.ศ. ๒๕๔๐ : มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)
 พ.ศ. ๒๕๓๕ : มหาวชิรมงกุฎ (ม.ว.ม.)
 รางวัลเกียรติยศ
 พ.ศ. ๒๕๕๑ : นักกฎหมายดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๑
 รางวัลสัญญา ธรรมศักดิ์

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.librain.go.th)

ศูนย์ฯ ในตำแหน่งประธานสภาอภิปา